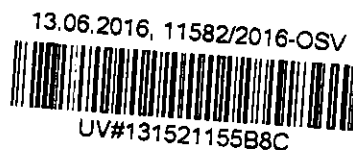

11582/2016 OSU (15L.)

Vláda České republiky
Úřad vlády České republiky
nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1

Prezident České republiky
Kancelář prezidenta republiky
Pražský hrad
119 08 Praha 1

a dále na vědomí:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky
Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
Poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
Sněmovní 4
118 26 Praha 1

a dále na vědomí:

Commission of the European Communities
(Attn: Secretary-General)
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels
Belgium

V Praze dne 13.06.2016

Podnět Vládě České republiky k podání návrhu na pozastavení činnosti České strany sociálně demokratické dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona číslo 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění.

Autor podnětu:

JUDr. Zdeněk Altner, s adresou pro doručování: Nad Olšínami 27, 100 00, Praha 10

Vážení,

s ohledem na dlouhodobé nezákonné jednání politické strany a to České strany sociálně demokratické, které bude dále specifikováno a prokázáno, si dovoluji podat Vládě České republiky tento podnět, kterým se domáhám toho, aby Vláda České republiky projednala a podala k Nejvyššímu správnímu soudu návrh na pozastavení činnosti politické strany – České strany sociálně demokratické, když tato politická strana dlouhodobě nerespektuje právní řád České republiky tím, že neplní své závazky ze smlouvy, a to z mandátní smlouvy uzavřené se mnou dne 2.5.1997 a to ani poté, kdy jsem jako druhá smluvní strana této smlouvy své závazky z této smlouvy beze zbytku splnil už v r. 2000 a Česká strana sociálně demokratická se rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 11.1.2000 Sp.zn. stala nejbohatší politickou stranou v České republice.

K pohrdání České strany sociálně demokratické pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.3.2016 č.j. 20 Co 496/2013-476

Poté, kdy trvalo u Městského soudu v Praze odvolací řízení proti České straně sociálně demokratické (dále jen „ČSSD“) cca 12 let, a žalobou uplatněný nárok mi byl přiznán i pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.3.2016 č.j. 20 Co 496/2013-476, nejprve deklaroval Mgr. Bohuslav Sobotka, předseda ČSSD, předseda strany a předseda vlády, a Milan Chovanec ministr vnitra a statutární místopředseda strany, že budou respektovat pravomocné rozhodnutí Městského soudu v Praze.

Následně však ČSSD začala jednat tak, že mě jako svého věřitele a slabší subjekt v médiích nechala námezdnými pomlouváči pomlouvat z peněz, které mě podle pravomocného rozsudku měla ČSSD vyplatit.

V zahájeném exekucním řízení ČSSD začala činit takové obstrukce, které mohou mít dalekosáhlé důsledky ohrožením vykonatelnosti pravomocných soudních rozhodnutí v České republice.

Takovéto jednání přední, v současné době vládní politické strany, může závažným způsobem poškodit pověst České republiky v zahraničí, když ČSSD jako strana na evropské úrovni je podle čl. 224 Smlouvy o fungování EU povinna se řídit zejména ve svém financování pravidly stanovenými Parlamentem EU a Radou.

Pohrdáním pravomocným rozsudkem soudu zasílá ČSSD všem jednoznačný vzkaz, že práva a povinnosti v České republice musí dodržovat jen řadový občané a ostatní subjekty, které nemají podíl na státní moci, ale rozhodně nikoli však politické strany a politická hnutí, která se na státní moci podílejí.

Tímto jednáním ČSSD nejen popírá principy poctivého jednání, ale jedná v příkrém rozporu s ústavou – čl. 5, povinnost politických stran respektovat základní demokratické principy, a odmítat prosazovat své zájmy násilím, tedy především státem organizovaným násilím, kterým je prosazována státní moc,
– čl. 3, odst. 3 Listiny ZPS – zákaz újmy pro uplatňování základních práv a svobod;
zákonem – s celou řadou zákonných ustanovení, mimo jiné i se základním ust. § 1 občanského soudního řádu ukládajícího soudům vést účastníky soudního řízení k dodržování smluv a zákonů,
a § 4 zák. č. 424/1991 Sb. o politických stranách a hnutích,
a v rozporu se základními zásadami práva. Zejména svým jednáním ČSSD nerespektuje rozhodnutí nezávislého soudu a zpochybňuje nezávislost a nestrannost justice, když veřejně v médiích deklaruje přesvědčení, že dovolací soud rozhodne v její prospěch.

I.

K jednání strany po uzavření mandátní smlouvy ze dne 2.5.1997 a události do rozsudku Městského soudu v Praze dne 31.3.2016 č.j. 20 Co 496/2013-476

Jak jsem uvedl v úvodu, poté, kdy bylo mou osobu vystavena faktura za mé právní služby, počala ČSSD vyvíjet nátlak v podobě nejrůznějších podání, dokonce i trestní oznámení Úřadu vlády v r.2000 ještě než jsem stačil odevzdat ČSSD faktury s vyúčtováním odměny, až po

stížnost k podání návrhu na kárné řízení se mnou před advokátní komorou, a takto mojí osobu všestranně dehonestovala.

Výsledkem podání návrhu na projednání kárné stížnosti poté bylo rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory č. j. K 97/00 ze dne 4.10.2005. V tomto rozhodnutí mě kárný senát zprostil mimo jiné i obvinění, že by sjedná odměna dle mandátní smlouvy ze dne 2.5.1997 byla nepřiměřená, když v odůvodnění konstatoval „ Při hodnocení přiměřenosti sjednané odměny při hodnotě a složitosti věci vzal kárný senát zejména v úvahu, že kárně obviněný se zavázal poskytovat právní pomoc ve věci v tehdejší společnosti nově, časově náročně, právně složitě a s nejistým výsledkem, o čemž svědčí i to, že ve věci rozhodoval v poslední instanci až Ústavní soud České republiky. V tomto rámci je i odměna stanovená podílem na hodnotě věci přípustná. Kárný senát přihlédl i k tomu, že kárně obviněný zabezpečil realizaci vlastnického práva klienta k majetku mimořádné hodnoty a významu, na kterém bylo do značné míry závislé materiální zabezpečení další existence klienta a dospěl k závěru, že sjednaná odměna nebyla nepřiměřená povaze poskytnuté právní služby.... Konečně, v obecné rovině, je kárný senát toho názoru, že závazky ze smluv mají být plněny. Nelze tolerovat, aby účastník smlouvy, kterému se dostalo plnění a který má z tohoto plnění očekávaný prospěch, odmítal poskytovat za toto plnění sjednaný hodnotový ekvivalent jen s poukazem na to, že se mu to již v dané chvíli zdá nevýhodné, resp. že si při uzavírání smlouvy vyšší odměny neuvědomil. Ze všech uvedených důvodů má kárný senát za to, že vymáhání smluvní odměny kárně obviněným není kárným proviněním, a proto jej žaloby zprostil“

Na soudní přezkoumání rozhodnutí kárného senátu ČSSD rezignovala. S ohledem na to nejméně již pravomocného rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory se měla ČSSD začít plnit své závazky ze smlouvy, když kárný senát nevyhověl podanému návrhu na zahájení kárného řízení se mnou pro „neplatnost a nemravnost“ mandátní smlouvy.

Ač ČSSD byly známy, závěry pravomocného rozhodnutí kárného senátu, že odměna sjednaná mandátní smlouvou nemůže být nemravná, ČSSD i nadále mě dehonestovala v médiích, nadále mě osočovala, a k jistině této odměny stále nechala nabíhat jak smluvní pokutu, tak příslušenství sjednané v mandátní smlouvě.

II.

K veřejnému osočování mně jako věřitele z průtahů v soudním řízení.

Po dobu 12ti let odvolacího řízení do rozsudku Městského soudu v Praze dne 31.3.2016 nevznesla ČSSD jedinou stížnost či námitku, která by se týkala délky vedeného řízení. Jak bude nesporné z níže uvedeného přehledu, neučinil jsem jediný úkon, který by se dal charakterizovat jako obstrukční, a i přes to jsem ze strany ČSSD veřejně obviňován a dehonestován, že jsem v průběhu odvolacího řízení činil obstrukce a tím úmyslně navyšoval pohledávku přiznanou soudem prvního stupně.

Pro prokázání svých tvrzení odkazuji na níže vedený přehled jednotlivých úkonů v průběhu odvolacího řízení. Z opatrnosti uvádím, že jsem v tomto přehledu označen jako „žalobce“ a ČSSD jako „žalovaná“.

1/ Nalézací řízení ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 1 (dále též „nalézací soud“) pod spisovou značkou 24 C 265/2000 bylo zahájeno podáním žaloby žalobce JUDr. Zdeňka Altnera dne 29.12.2000.

2/ O shora uvedené žalobě žalobce bylo nalézacím soudem rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11.2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95.

3/ Dne 13.01.2005 podala žalovaná ČSSD (a nikoliv žalobce) odvolání proti shora uvedenému rozsudku nalézacího soudu, které pak následně doplnila podáním ze dne 21.02.2005.

4/ Je pravdou, že dne 24.01.2005 podal odvolání též žalobce, avšak jím podané odvolání směřovalo pouze proti výroku III. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11.2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95, který se netýkal žalované ČSSD, ale obchodní společnosti Cíl a.s. (tj. žalované č. 2), a dále proti nákladovému výroku V., který se opět netýkal žalované ČSSD, ale obchodní společnosti Cíl a.s. (tj. žalované č. 2).

5/ Dne 25.03.2005 podal žalobce návrh na individuální osvobození od soudního poplatku z podaného odvolání, a to za situace, kdy mu bylo uloženo usnesením nalézacího soudu ze dne 17.03. 2005 zaplatit soudní poplatek pro něj v „likvidační výši“ 500.000,-Kč.

6/ Nalézací soud usnesením ze dne 17.10.2005 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku.

7/ Na usnesení nalézacího soudu ze dne 17.10.2005 reagoval žalobce tak, že dne 02.11.2006 požádal o posečkání se zaplacením soudního poplatku podle zákona o soudních poplatcích.

8/ Předseda Obvodního soudu pro Prahu 1, jako správce poplatku (daně) ve smyslu tehdy platného ustanovení § 60 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, usnesením ze dne 11.12.2006 spisové značky Spr. 3228/2006, nepovolil posečkání se zaplacením soudního poplatku.

9/ Odvolací Městský soud v Praze usnesením ze dne 08.03.2007 číslo jednací 20 Co 95/2007-182 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 740.610,-Kč na bankovní účet Obvodního soudu pro Prahu 1, a to v soudem určené (nikoliv v „zákonné“) lhůtě do tří dnů.

10/ Dne 23.11.2007 se žalobce odvolal proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 07.11.2007 číslo jednací 24 C 265/2000-209, který nebylo žalobci přiznáno individuální osvobození od soudního poplatku.

11/ Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 22.11.2008 číslo jednací 24 C 265/2000-214 vyzval k doplnění odvolání.

12/ Dne 29.02.2008 bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 1 oznámeno převzetí právního zastoupení žalobce JUDr. Václavem Veselým, advokátem s tím, že tento nový právní zástupce požádal nalézací soud o přiměřené prodloužení lhůty k doplnění odůvodnění odvolání.

13/ Usnesením odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 08.04.2008 číslo jednací 20 Co 148/2008-234 bylo změněno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 07.11.2007 číslo

ací 24 C 265/2000-209 tak, že se žalobce se osvobozuje od soudního poplatku v rozsahu
é poloviny původní poplatkové povinnosti.

Usnesením ze dne 12.05.2008 číslo jednací 24 C 265/2000-241 Obvodní soud pro Prahu
yzval žalobce k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 370.305,-Kč.

7/ Přípisem ze dne 20.05.2008 žalobce požádal Obvodní soud pro Prahu 1 o prodloužení
úty soudcovské lhůty o 30 dnů z důvodu nemoci žalobce.

8/ Dne 02.06.2008 podává žalobce další žádost o individuální osvobození od soudního
poplatku z důvodu významné změny majetkových poměrů.

7/ Dne 03.07.2008 podává žalobce odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze
dne 09.06.2008 číslo jednací 24 C 265/2000-244 o zastavení odvolacího řízení podle zákona o
soudních poplatcích.

8/ Shora uvedenému odvolání žalobce bylo vyhověno, a usnesení nalézacího soudu o
zastavení odvolacího řízení bylo posléze zrušeno.

19/ Žalobce dne 21.07.2008 sděluje nalézacímu soudu, že došlo k „přechodu“ pohledávky za
ČSSD na společnost H-Holding AG z důvodu propadné zástavy.

20/ Nalézací soud přípisem ze dne 01.08.2008 vyzval žalobce, aby k tvrzení o „přechodu“
práva zaslal soudu „ověřené dokumenty“.

21/ Dne 14.08.2008 žalobce výzvě nalézacího soudu vyhověl, a požadované dokumenty
Obvodnímu soudu pro Prahu 1 předkládá.

22/ Přípisem ze 03.10.2008 vyzval nalézací soud žalobce, aby svoji žádost o individuální
osvobození od soudního poplatku ze dne 20.06.2008 doložil doklady.

23/ Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 22.01.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-266
zamítá návrh na záměnu účastníka a vyzývá žalobce, aby předložil doklady odůvodňující
přiznání individuálního osvobození od soudního poplatku.

24/ Dne 11.02.2009 podává žalobce odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze
dne 22.01.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-266, kterým byl zamítnut návrh na změnu
účastníka řízení na straně žalobce.

25/ Usnesením odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 01.04.2009 číslo jednací
20 Co 146/2001-274, bylo ve výroku I. potvrzeno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze
dne 22.01.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-266, kterým byl zamítnut návrh na záměnu
účastníka řízení na straně žalobce, a výrokem II odmítl odvolání žalobce z důvodu jeho
nepřípustnosti.

26/ Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.05.2009 číslo jednací
24 C 265/2000-276 byl zamítnut návrh žalobce na individuální osvobození od soudního
poplatku z důvodu údajného nepředložení dokladů.

- 27/ Dne 12.06.2009 podává žalobce znovu návrh na záměnu žalobce (tj. vstup „procesního nástupce“ H-Holding AG do probíhajícího řízení).
- 28/ Dne 15.06.2009 podává žalobce procesní dovolání proti usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 01.04.2009 číslo jednací 20 Co 146/2001- 274.
- 29/ Dne 23.06.2009 podává žalobce odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.05.2009 číslo jednací 24 C 265/2000- 276, kterým zamítnut návrh žalobce na individuální osvobození od soudního poplatku.
- 30/ Usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 17.08.2009 číslo jednací 20 Co 356/2009-291, bylo usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.05.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-276 potvrzeno.
- 31/ Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23.09.2009 číslo jednací 24 C 265/2000 292, vyzval nalézací soud žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 370.305,-Kč.
- 32/ Dne 29.09.2009 podává žalobce návrh na přiznání individuálního osvobození od soudního poplatku důvodu zásadní změny svých majetkových poměrů.
- 33/ Dne 05.10.2009 podává žalobce odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23.09.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-292, z důvodu procesního pochybení nalézacího soudu.
- 34/ Usnesením odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 02.11.2009 číslo jednací 20 Co 475/2009-301 se odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23.09.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-292, odmítá.
- 35/ Usnesením ze dne 21.12.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-306, Obvodní soud pro Prahu 1 zastavuje řízení o návrhu na záměnu účastníka řízení na straně žalobce.
- 36/ Usnesením ze dne 21.12.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-308, nalézací soud vyzývá žalobce k předložení dokladů k návrhu ze dne 29.11.2009, kterým žádá o individuální osvobození od soudního poplatku.
- 37/ Dne 29.01.2010 podává žalobce odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21.12.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-306, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení o návrhu na záměnu účastníka řízení na straně žalobce.
- 38/ Spolu s přípisem ze dne 29.01.2010 předkládá žalobce nalézacímu soudu důkazy k žádosti o přiznání individuálního osvobození od soudního poplatku.
- 39/ Usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 01.04.2010 číslo jednací 20 Co 102/2010-318, bylo potvrzeno usnesení Obvodního osudu pro Prahu 1 ze dne 21.12.2009 číslo jednací 24 C 265/2000-306.
- 40/ Přípisem ze dne 07.05.2010 zasílá Obvodní soud pro Prahu 1 žalobci k vyplnění formulář prokazující majetkové poměry pro účely přiznání individuálního osvobození od soudního poplatku.

41/ Konečně až usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17.06.2010 číslo jednací 24 C 265/2000- 338, přiznává soud žalobci zcela individuální osvobození od soudního poplatku z podaného odvolání.

42/ Usnesením dovolacího Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.06.2012 číslo jednací 33 Cdo 3529/2010-354, bylo zrušeno usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 01.04.2009 spisové značky 20 Co 246/274, a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

43/ Usnesením odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 06.01.2014 číslo jednací 20 Co 496/2013-376, bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví, tj. že soud připouští záměnu účastníků na straně žalobce, protože se H-Holding AG v tomto řízení stává „procesním nástupcem“ žalobce (dále též „usnesení o procesním nástupnictví“).

44/ Dne 06.03.2014 podává žalovaná ČSSD dovolání, kterým napadla usnesení odvolacího soudu o procesním nástupnictví, tj. usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 06.01.2014 číslo jednací 20 Co 496/2013-376.

45/ Usnesením dovolacího Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.12.2015 číslo jednací 33 Cdo 4334/2014-424, bylo zrušeno usnesení o procesním nástupnictví, tj. usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 06.01.2014 číslo jednací 20 Co 496/2013-376, a věc byla vrácena k dalšímu řízení odvolacímu soudu.

46/ Usnesením dovolacího Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.12.2015 číslo jednací 33 Cdo 4334/2014-424, bylo doručeno právnímu zástupci žalobce advokátu JUDr. Václavu Veselému dne 29.03.2016.

47/ Na den 31.03.2016 bylo nařízeno první a jediné odvolací jednání, na kterém soud rozhodl i o věci samé žalovanou č. 1 napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.03.2016 číslo jednací 20 Co 496/2013-476.

Ze shora uvedeného přehledu je zřejmé, že:

- všechny úkony žalobce měli za cíl realizaci procesních práv účastníka daných vnitrostátním právním řádem [k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 04.11.2010 spisové značky 30 Cdo 2301/2009, a rozsudek senátu druhé sekce Evropského soudu pro lidská práva ze dne 18.04.2006 ve věci Patta proti České republice (stížnost č. 12605/02)], a
- žádný z nich neměl charakter podání obstrukčního či šikanózního.

Žádný z úkonů žalobce učiněných po vyhlášení rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11.2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95, s výjimkou návrhu na připuštění, aby žalobce z řízení vystoupil a aby na jeho místo vstoupil někdo jiný na změnu procesní nástupnictví, nebránil tomu, aby soud bez ohledu na procesní úkony žalobce, rozhodl o dříve podaném odvolání žalované ČSSD.

III.

K dalšímu nezákonnému postupu ČSSD po vydání pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.3.2016 č.j. 20 Co 496/2013-476.

Poté, kdy bylo ve věci rozhodnuto uvedeným rozsudkem, jsem byl, jak uvedeno shora, stejně jako veřejnost nejprve ujištěn Mgr. Bohuslavem Sobotkou, předsedou České strany sociálně demokratické, předsedou strany a předsedou vlády, a Milanem Chovancem ministrem vnitra a statutárním místopředsedou strany, že „budou respektovat pravomocné rozhodnutí Městského

soudu v Praze a že přisouzenou částku zaplatí do tří dnů od právní moci rozsudku“. Dále byl můj právní zástupce advokát JUDr. Veselý dopisem vyzván ČSSD, aby označil platební místo pro zaplacení dlužné částky.

Nerespektování pravomocného rozhodnutí soudu.

ČSSD je vládnoucí stranou, která se podílí mimo jiné i na tvorbě zákonů, právních předpisů, rozhoduje o zákonech České republiky a zaujímá významná místa (včetně těch nejdůležitějších) ve státní správě. Dle odst. a) ust. § 4 zák. č. 424/1991 Sb. Zákona o politických stranách a politických hnutích, mohou politické strany vznikat a vyvíjet činnost, pouze pokud neporušují ústavu nebo zákony ČR.

Dále je v této souvislosti nutno připomenout ust. § 1 zák. č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád, ve kterém se přímo hovoří o tom, že soudy jsou povinny vést účastníky řízení k dodržování smluv, a k čestnému jednání, a k tomu, aby ctili práva jiných osob.

ČSSD jako politická strana nejen, že nesmí dle zákona porušovat či nerespektovat právní předpisy České republiky, ale s ohledem na skutečnost, že se jedná o jednu z největších politických stran, která se podílí na řízení tohoto státu, tak by měla být pro občany České republiky příkladem toho, jak se mají tyto zákony včetně pravomocných rozhodnutí soudu dodržovat.

Bohužel ČSSD tím, že se neřídila pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze, ukázala občanům, že právní moc a vykonatelnost rozsudku de facto nic neznamená a přispěla tím, k prohloubení nedůvěry občanů České republiky v nezávislost justice a učinila Českou republiku více nevěrohodnou pro zahraniční partnery a subjekty.

Nezákonný postup ČSSD při převádění financí prostředků z bankovních účtů do pokladen

V době bezprostředně následující po vyhlášení ČSSD, že nebude své povinnosti uložené jí pravomocným rozsudkem Městského soudu plnit, dal dne 15.4.2016 Ing. Martin Starec, místopředseda ČSSD pro hospodaření, zahraniční region a vztahy s SDTJČ, pokyn vybrat z účtů dlužníka výši hotovosti po 200.000,- Kč a uložit tuto hotovost do všech pokladen dlužníka, a tím je vyvést z dosahu exekutora. O tomto pokynu byl informován můj právní zástupce JUDr. Veselý e-mailem zřejmě členem ČSSD, který v odpovědi upozornil Ing. Martina Starce, že dle vnitřních předpisů tzv. Modré knihy, může být v pokladně hotovost pouze do výše 5.000,- Kč. Mám za to, že toto jednání neodpovídá jednání vládnoucí politické strany, ale jednání zlodějíčka, který ví, že provedl něco špatného a snaží se zachránit maximum peněz, o kterých ví, že mu nepatří.

Lživé informování veřejnosti, věřitele, exekučního soudu i Nejvyššího soudu České republiky ze strany ČSSD o tom, že má ČSSD sjednaný úvěr ve výši 338 mil. na úhradu dlužné pohledávky

ČSSD poté, kdy měla dle pravomocného rozsudku plnit svou povinnost, ujišťovala v médiích veřejnost, mou osobu, a následně exekuční soud a Nejvyšší soud České republiky, že pro splnění této povinnosti má zajištěný úvěr u FIO Banky a.s. K tomuto odkazují na celou řadu novinových článků jako „Za úvěr 338 milionů bude ČSSD ručit Lidovým domem“, uveřejněný se seznam.cz ze dne 6.4.2016 nebo článek na portálu rozhlas.cz „Vedení ČSSD schválilo stamilionový úvěr na zaplacení právníkovi Altnerovi“ a dále např. na portálu

www.ceskenoviny.cz v článku „Předsednictvo ČSSD schválilo vzetí úvěru 338 milionu korun“.

Je smutnou skutečností, že vládnoucí strana si musela být vědoma, že s ní Fio Banka smlouvu o úvěru ani nemůže uzavřít, když Fio Banka nemůže ČSSD půjčit více, než představuje 25% jejího použitelného kapitálu, který činí dle výroční zprávy za rok 2015 částku 1,09 miliardy korun. ČSSD poté, kdy uzavřela s Fio Bankou kontokorentní úvěr v roce 2010, za vedení Jiřího Paroubka, ve výši 180 mil. Kč následně tuto kontokorentní smlouvu nahradila v roce 2012 smlouvou novou, dle které si půjčila dokonce 220 mil. Kč. ČSSD si musela být vědoma, že maximální částka, kterou může od Fio Banky obdržet, činí částka ve výši 226 mil. korun. K tomuto odkazují na výroční zprávu o hospodaření ČSSD a Fio Banky a dále na novinový článek uveřejněný v týdeníku Týden „ČSSD v hrsti lovce medvědů. Kdo partaji půjčil stamiliony“ ze dne 1.5.2016.

ČSSD se zákonnou povinností veřejného transparentního financování politické strany tak zcela záměrně lživě zkresluje zprávy o tom, kolik vlastně Fio bance dluží, v jaké výši dostala ČSSD úvěr nejen veřejnosti ale dokonce i státním institucím, soudům a Nejvyššímu soudu České republiky, což budí podezření, že tím ČSSD naplňuje znaky trestného činu podvodu a poškozování věřitele.

ČSSD lživým tvrzením, že má zajištěn úvěr ve výši 338 mil. Kč přisouzených mi rozsudkem, Městského soudu v Praze ze dne 31.3.2016, které uvedla v dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.3.2016, uvedla dovolací soud v omyl, a tímto vylákala z Nejvyššího soudu ČR usnesení ze dne 6.6.2016 č.j. Ncn 178/2016, o odkladu vykonatelnosti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.3.2016.

Nehledě na tuto skutečnost vyvolalo usnesení NS ze dne 6.6.2016 č.j. Ncn 178/2016 o povolení odkladu výkonu rozhodnutí veřejné pohoršení, neboť veřejnost v povolení odkladu vidí servilitu Nejvyššího soudu k politickým stranám. K tomuto dokládám mimo jiné článek na serveru Neviditelnypes.lidovky.cz „ČSSD může všechno“.

K tomuto odkazují i na novinový článek otištěný dne 9.6.2016 v Lidových novinách pod názvem „Kauza Altner: 337 milionů? To je moc. ČSSD si nemůže vzít celý úvěr od Fio banky“.

Nezákonný postup ČSSD při mediálních výpadech a osočování svého věřitele

ČSSD poté, kdy se rozhodla nerespektovat pravomocné rozsudek Městského soudu v Praze, což pro ni má nesporně za následek i snížení volebních preferencí, najala prostřednictvím své advokátní kanceláře pro manipulaci veřejnosti ke zpochybnění své dlužnické svévole mediální výstupy pana Jiřího Chvojky.

Není možné tolerovat, aby vládnoucí strana z peněz, které má vyplatit svému věřiteli, si pro dehonestující útoky na svého věřitele najala tiskového mluvčího, a tím se snažila přenést svou odpovědnost za toto nečestné a nezákonné jednání na osobu, nájemného pomlouvače.

Pan Chvojka již od počátku svých mediálních výpadů mě, jako věřitele ČSSD, osočuje, že jsem v průběhu odvolacího řízení před soudem činil obstrukce a dále jsem byl opakovaně lživě obviňován ze zjevného nesmyslu, že s ohledem na označení mého bankovního účtu v právním státě jakým je Švýcarsko, jehož banky jsou součástí evropského bankovního systému, vyvedu kamsi do daňového ráje, například Panamy, k čemuž u finančních prostředků přisouzených mi pravomocně soudem není objektivně nejmenší důvod.

Pokládám tyto mediální výpady stejně jako celý postup ČSSD v dané věci za zjevnou neúctu nejen k právům přiznaným pravomocným rozsudkem soudu, ale rovněž za jednání zvlášť zavržení hodné, kdy dlužník ČSSD zneužívá svého postavení vládnoucí politické strany do té míry, že mě jako svého věřitele ČSSD veřejně dehonestuje a to de facto za peníze, které mi dluží a měla je mi již dávno zaplatit.

ČSSD jako další mediální opatření si najala JUDr. Pavla Blanického, který začal mou osobu veřejně dehonestovat v zájmu vládnoucí politické strany do té míry, že si bezostyšně přisuzoval mé úspěchy, kterých jsem v zájmu ČSSD ve sporu před Ústavním soudem dosáhl a dokonce v článku pro aktuálně.cz ze dne 24.5.2016 jeho drzost dosáhla vrcholu, když mě dokonce obvinil z trestného činu krádeže v článku „Lidový dům jsem ČSSD získal já, Altner mi ukradl životní úspěch, říká advokát Blanický“. K tomuto odkazuji i na novinový článek v Blesku 19.4.2016 „Exadvokát ČSSD: Altner se chlubí cizím peřím. Spor o Lidový dům nevyhrál on“.

JUDr. Pavel Blanický je nesporně v těžké životní nebo psychické situaci, když má zapotřebí dehonestovat jiného advokáta a přisuzovat si jeho úspěchy, což je nesporně i důvodem pro zahájení kárného řízení před kárným senátem České advokátní komory. ČSSD ukončila pravomocně spor s Ministerstvem financí, ve kterém právně zastupoval JUDr. Pavel Blanický ČSSD v říjnu 1994. Já jsem ČSSD zastupoval až od roku 1997, tedy v době, kdy již sama tato skutečnost jakkoli vylučuje jakékoli obvinění, které JUDr. Pavel Blanický proti mně vznesl. Lživá tvrzení JUDr. Pavla Blanického zcela vyvrací i uvedené rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory j. K 97/00 ze dne 4.10.2005, kterým je pravomocně výslovně rozhodnuto, že úspěchu pro ČSSD v kauze Lidového domu jsem dosáhl já.

Nechápu tedy, jak může právně vzdělaný svéprávný člověk, navíc dlouhodobě vykonávající advokacii, tvrdit, že dosáhl úspěchu ve věci on, když k vymození vlastnických práv ČSSD k Lidovému domu nebyl vůbec klientem zmocněn, ani se na této věci nijak nepodílel a jeho tvrzení čistě účelově jen úmyslně nesmyslně osočují mojí osobu za peníze vyplácené ČSSD Blanickému z peněz, které měla ČSSD již dávno vyplatit mojí osobě.

Nezákoný postup ČSSD po podání návrhu na pověření exekutora soudem

S ohledem na skutečnost, že ČSSD začala činit kroky, kterými se snaží vyhnout, aby neplatila na základě pravomocného rozsudku a za situace, kdy Nejvyšší soud ČR nezákonně požádal Obvodní soud pro Prahu 1 o zaslání spisu 10 dní po podání dovolání ČSSD, tak jsem se i s ohledem na nezákoný postup Nejvyššího soudu ČR, který věc začal řešit zjevně v zájmu urychlení vyhovění žádosti ČSSD o odklad vykonatelnosti pravomocného rozsudku Městského soudu, rozhodl učinit kroky pro zahájení exekučního řízení a podal jsem dne 22.4.2016 návrh, aby exekucí pověřil Obvodní soud pro Prahu 1 exekutorský úřad Přerov, exekutor JUDr. Lukáš Jícha.

Ačkoli je v daném řízení zastoupena ČSSD advokátem, tak v rozporu s institutem výkonu rozhodnutí podala již dne 25.4.2016 zcela obstrukční a nepodložené námitky proti místní příslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 1, dále proti věcné příslušnosti soudu a dále vznesla námitku podjatosti Obvodního soudu pro Prahu 1 jako takového, bez označení soudců Obvodního soudu pro Prahu 1, proti kterým má námitka podjatosti směřovat.

V uvedené věci je nesporné, že s ohledem na skutečnost, že exekutorský úřad podal návrh Obvodnímu soudu pro Prahu 1 na pověření vedení exekuce v pátek dne 22.4.2016 v pozdních odpoledních hodinách a následně došlo již v sobotu dne 23.4.2016 k medializaci kroků věřitele k zahájení exekučního řízení, zneužila ČSSD informaci, které mohly být poskytnuty jen zaměstnancem soudu v rozporu s pracovními předpisy a dokonce se toto jednání dá označit jako jednání trestně právní poškozující věřitele.

Vládnoucí strana tak těží z jednání, které může být, dle mého názoru charakterizováno jako jednání trestně právní a v rozporu se zásadou exekučního řízení podává námitky proti soudům ještě v době, kdy se dlužník o krocích věřitele nesmí dozvědět, když exekuční řízení je zahájeno až pověřením exekutora soudem.

V daném případě se jedná o zcela obstrukční jednání ČSSD popírající základní institut výkonu rozhodnutí, a to z následujících důvodů:

- podané námitky nebyly doloženy žádnými relevantními skutečnostmi ani důkazy, které by jakkoli odůvodňovaly takovéto podání;
- těmto námitkám nebylo vyhověno, když Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 26.5.2016 č.j. 49 EXE 1030/2016-230 zamítl podanou námitku místní nepřislušnosti;
- a dále usnesením Městského soudu v Praze dne 10.5.2016 bylo rozhodnuto o podané námitce podjatosti tak, že se soudci Obvodního soudu pro Prahu 1 nevyklučují projednávané věci.

ČSSD však v dalších obstrukcích pokračovala a podala dne 9.5.2016 další námitky proti věcné a místní nepřislušnosti exekučního soudu, avšak téhož obsahu, z čehož je nepochybné, že ze strany ČSSD se skutečně jedná o úmyslné účelové hrubé zneužití institutu těchto námitek za účelem oddalování povinnosti dlužníka dostát svému závazku přiznaného pravomocným rozhodnutím soudu.

V dané věci je tedy nepochybné, že ČSSD nejen že dále v rozporu s právními předpisy České republiky neplnila své závazky jak ze smlouvy, tak z pravomocného rozsudku, ale svým jednáním dala dlužníkům v celé České republice návod, jak se vyhnout plnění závazku přiznaného pravomocným rozhodnutím soudu, a rovněž tím poškodila významně věřitele v České republice, protože zavádí do exekuční praxe obstrukce významně poškozující věřitele.

Podání námitek před tím, než je pověřen exekutorský úřad soudem odporuje požadavku na utajení podaného návrhu na pověření exekutora před dlužníkem.

IV.

K mnohaletému obcházení § 18, odst.1 písm.b) zák. č. 424/1991 Sb. o politických stranách a hnutích ČSSD.

Ust. § 18, odst.1 písm.b) zák. č. 424/1991 Sb. o politických stranách a hnutích ukládá politickým stranám, aby předložily parlamentu výroční zprávu s výrokem auditora „bez výhrad“.

ČSSD však již 16 let obchází toto ustanovení tak, že výrok auditora v jejích výročních zprávách je formálně vyjádřen bez výhrad, ale závazky ČSSD vůči autorovi podnětu, které by měly být obsahem výhrad, auditori vyjadřují v rozporu se smyslem výroku auditora bezprostředně po výroku auditora s takto nestandardně vyjádřenou výhradou auditora. Tím

ČSSD nepochybně obchází smysl ust. § 18 odst. písm. b) zákona o politických stranách a hnutích.

V.

Shora uvedené skutečnosti prokazují, že ČSSD dlouhodobě nerespektuje ústavní pořádek České republiky, zákony, jakož i zásady, na kterých je právní řád České republiky postaven.

ČSSD tedy jedná v rozporu s odst. a) ust. § 4 zák. č. 424/1991 Sb. o politických stranách a politických hnutích, a proto je na místě projednat pozastavení její činnosti.

Dále ČSSD jako politická strana, která se účastní na výkonu pravomoci orgánu Unie, jako tzv. politická strana na evropské úrovni, a je podřízená podle čl. 224 Smlouvy o fungování EU zejména ve svém financování pravidlům stanoveným Parlamentem EU a Rady EU, dlouhodobě systematicky porušuje základní zásady práva Unie.

Autor podnětu zdvořile žádá o informaci, zda při projednání podnětu ve vládě České republiky členové vlády za ČSSD proti níž podnět směřuje, se zdrželi hlasování.

JUDr. Zdeněk Altner

Přílohy:

- Rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory ze dne 4.10.2005 č.j.K 97/00
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.03. 2016 číslo jednací 20 Co 496/2013-476
- Článek aktualne.cz ze dne 24.5.2016 „Lidový dům jsem ČSSD získal já, Altner mi ukradl životní úspěch, říká advokát Blanický“.
- Novinový článek v deníku Blesku 19.4.2016 „Exadvokát ČSSD: Altner se chlubí cizím peřím. Spor o Lidový dům nevyhrál on“
- Článek na serveru Neviditelnypes.lidovky.cz „ČSSD může všechno“ ze dne 8.6.2016
- Novinový článek otištěný dne 9.6.2016 v Lidových novinách pod názvem „Kauza Altner: 337 milionů? To je moc. ČSSD si nemůže vzít celý úvěr od Fio banky“.

1582/2016

Číslo jednací: 20Co 496/2013 - 476

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 11. 4. 2016 *MT*

výrok dne

a je vykonatelné dnem 15. 4. 2016 *CH*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

Obvodní soud pro Prahu I
dne 13. 04. 2016

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudců JUDr. Michala Frídricha a Mgr. Martina Řezníčka v právní věci žalobce: **JUDr. Zdeněk Altner**, nar. 03.10.1947, bytem Klidná 69, Třebotov, zast. JUDr. Václavem Veselým, advokátem, se sídlem Gutova 4, Praha 10, proti žalovaným: 1) **Česká strana sociálně demokratická**, se sídlem Hybernská 7, Praha 1, 2) **Cíl, akciová společnost v Praze**, se sídlem Hybernská 7, Praha 1, IČ 26165376, oba zast. prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc., advokátem, se sídlem Pobřežní 370/4, Praha 8, o zaplacení 18.518.228 Kč s přísl. a smluvní pokutu, k odvolání žalobce a prvního žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu I ze dne 24.11.2004 č. j. 24C 265/2000-95

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku žalobě vyhovujícím v rozsahu povinnosti prvního žalovaného zaplatit žalobci 18.518.228 Kč se smluvní pokutou 0,3 % denně z této částky od 19.07.2000 do 31.03.2016 a 10% úrokem z prodlení od 01.04.2016 do zaplacení potvrzuje.

- II. Ohledně smluvní pokuty 0,3 % z částky 18.518.228 Kč od 01.04.2016 do zaplacení a úroku z prodlení ve výši 10 % z této částky od 19.07.2000 do 31.03.2016 se rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku **mění tak**, že se žaloba v tomto rozsahu zamítá.

- III. V zamítavém výroku proti druhému žalovanému se rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje**.

- IV. První žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 815.931 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Václava Veselého.

- V. Žalobce je povinen zaplatit druhému žalovanému na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 201.667 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta prof. JUDr. Miroslava Bělíny.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem uznal soud I. stupně prvního žalovaného povinným zaplatit žalobci 18.518.228 Kč s 10 % úrokem z této částky od 19.07.2000 do zaplacení a se smluvní pokutou ve výši 0,3 % z částky 18.518.228 Kč za každý den prodlení počínaje 09.07.2000 (správně 19.07.2000). Žalobu proti prvnímu žalovanému zamítl ohledně vyššího úroku z prodlení a zcela ji zamítl proti druhému žalovanému. Současně rozhodl o povinnosti prvního žalovaného nahradit žalobci náklady řízení ve výši 500.000 Kč a o povinnosti žalobce nahradit druhému žalovanému náklady řízení ve výši 77.985 Kč. Žalobce se domáhal uvedené částky na podkladě mandátní smlouvy ze dne 02.05.1997, uzavřené s prvním žalovaným ohledně poskytnutí právní pomoci při realizaci jeho vlastnického práva k akciím druhého žalovaného a jejich prostřednictvím vlastnického práva k nemovitému majetku - domu č. p. 1462 se stavební parcelou p. č. 497, domu č. p. 1028 se stavební parcelou p. č. 498, domu č. p. 1030 se stavební parcelou p. č. 499, domu č. p. 1032 se stavební parcelou p. č. 500, domu č. p. 1033 se stavební parcelou p. č. 501 v k. ú. Nové

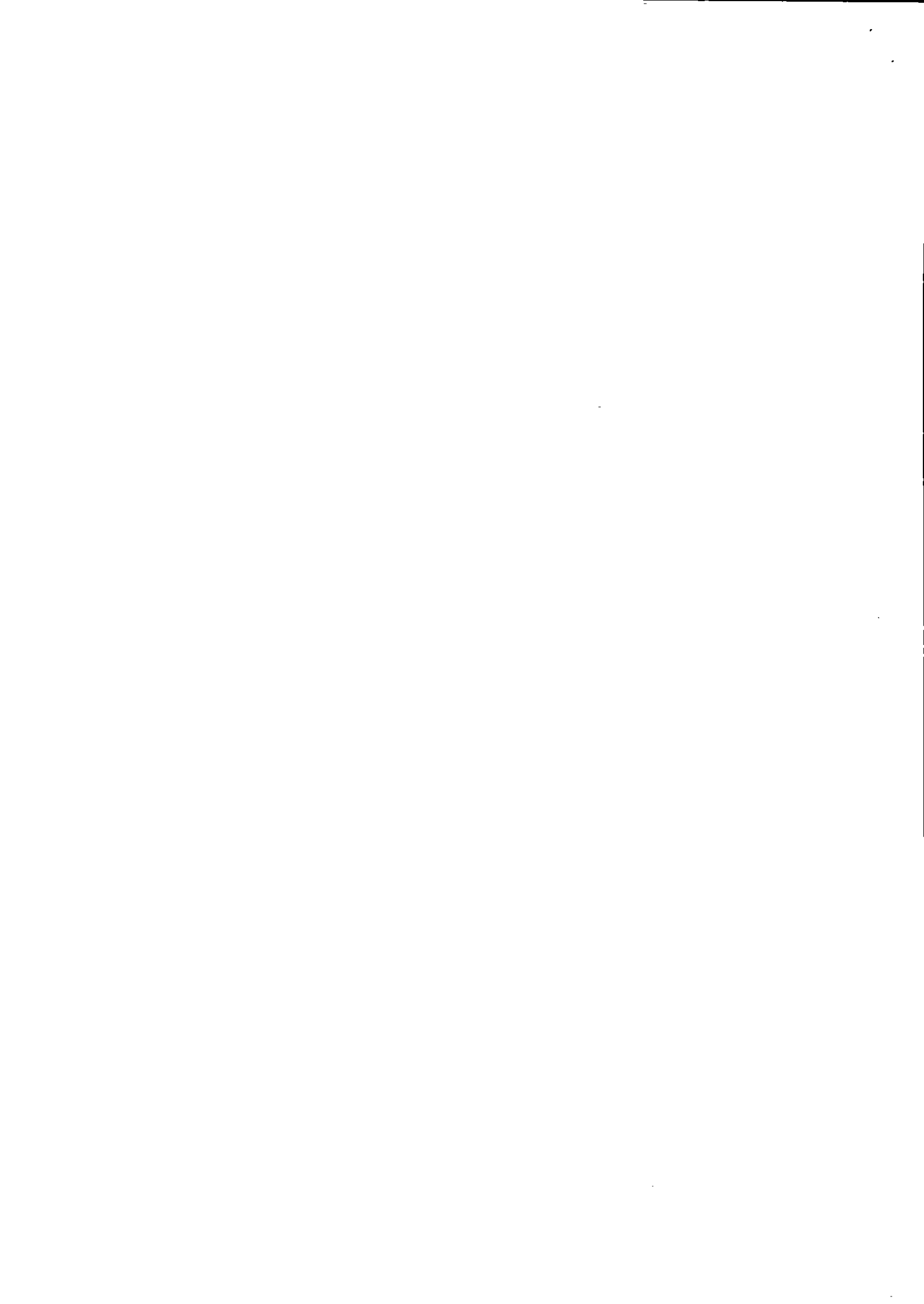
Město (areál Lidového domu), zapsaných na LV 448 u Katastrálního úřadu Praha-město, a zajištění využití tohoto nemovitého majetku na základě smluv v době podpisu mandátní smlouvy uzavřených mezi prvním žalovaným a třetími osobami nebo smluv je nahrazujícím nebo na ně bezprostředně navazujících. Žalobce dosáhl plného úspěchu ve věci tím, že do obchodního rejstříku byly jako statutární orgány druhého žalovaného zapsány statutární orgány prvního žalovaného a druhý žalovaný byl zapsán 10.04.2000 do katastru nemovitostí jako vlastník areálu Lidového domu. Dne 19.06.2000 na základě právní pomoci poskytnuté žalobcem žalovaným vyplatila společnost B. H. Centrum, a. s., jako nájemce pozemku parcelní č. 501/1 na účet druhého žalovaného č. 5831110, vedený Bank Austria Creditanstalt Czech Republic, a. s., nájemné ve výši 9.553.850 DEM, zadržované do doby konečného rozhodnutí o vlastnických právech v areálu Lidového domu. Současně s výplatou zadržovaného nájemného uzavřeli oba žalovaní za pomoci žalobce s nájemcem a společností Bau Holding AG dohodu o narovnání a statutární zástupce druhého žalovaného učinil prohlášení, kterým deklaroval vstup společnosti do nájemních vztahů založeným prvním žalovaným. Těmito úkony bylo po vleklém jednání dosaženo narovnání vztahů mezi nájemcem a oběma žalovanými. Fakturou č. 006/2000 ze dne 30.06.2000 vyúčtoval žalobce prvnímu žalovanému podle článku IV. písm. b) mandátní smlouvy odměnu ve výši 10 % částky, vyplacené na účet druhého žalovaného nájemcem, v částce 18.515.228 Kč, kterou mu žalovaný nezaplatil.

Žalovaní navrhli zamítnutí žaloby. Druhý žalovaný namítl nedostatek své pasivní legitimace, neboť nebyl účastníkem mandátní smlouvy a závazky prvního žalovaného nepřevzal ani k nim nepřistoupil. První žalovaný se bránil poukazem na to, že uvedenou mandátní smlouvu uzavřel za mimořádně nepříznivé situace, kdy Krajský obchodní soud v Praze odmítl uznat Ing. Zemana, Ing. Nováka a RNDr. Havlíčka za oprávněné členy statutárního orgánu firmy Cíl, a. s., a znemožnil prvnímu žalovanému vykonávat akcionářská práva této společnosti. Smluvní ujednání, o něž žalobce opírá svůj nárok na podílovou odměnu (čl. I. písm. b/ mandátní smlouvy ze dne 02.05.1997) je ve smyslu § 37 obč. zák. (zák. č. 40/64 Sb., účinný do 31.12.2013, dále jen obč. zák.) neurčité pro nedostatečné věcně a časové vymezení právních služeb, které měly být poskytnuty. Toto ujednání je dále neplatné ve smyslu § 39 obč. zák. pro rozpor s dobrými mravy, neboť odporuje usnesení článku 10 odst. 5 a odst. 6 představenstva České advokátní komory, kterým jsou stanovena pravidla profesionální etiky a soutěže advokátů. První žalovaný zdůraznil, že za poskytnuté právní služby zaplatil žalobci téměř 50 milionů Kč, dílem přímo a dílem složením do soudní úschovy.

Soud I. stupně zjistil z mandátní smlouvy, uzavřené dne 02.05.1997 mezi žalobcem jako advokátem a prvním žalovaným jako klientem, že se advokát zavázal poskytovat klientovi právní pomoc při realizaci vlastnického práva

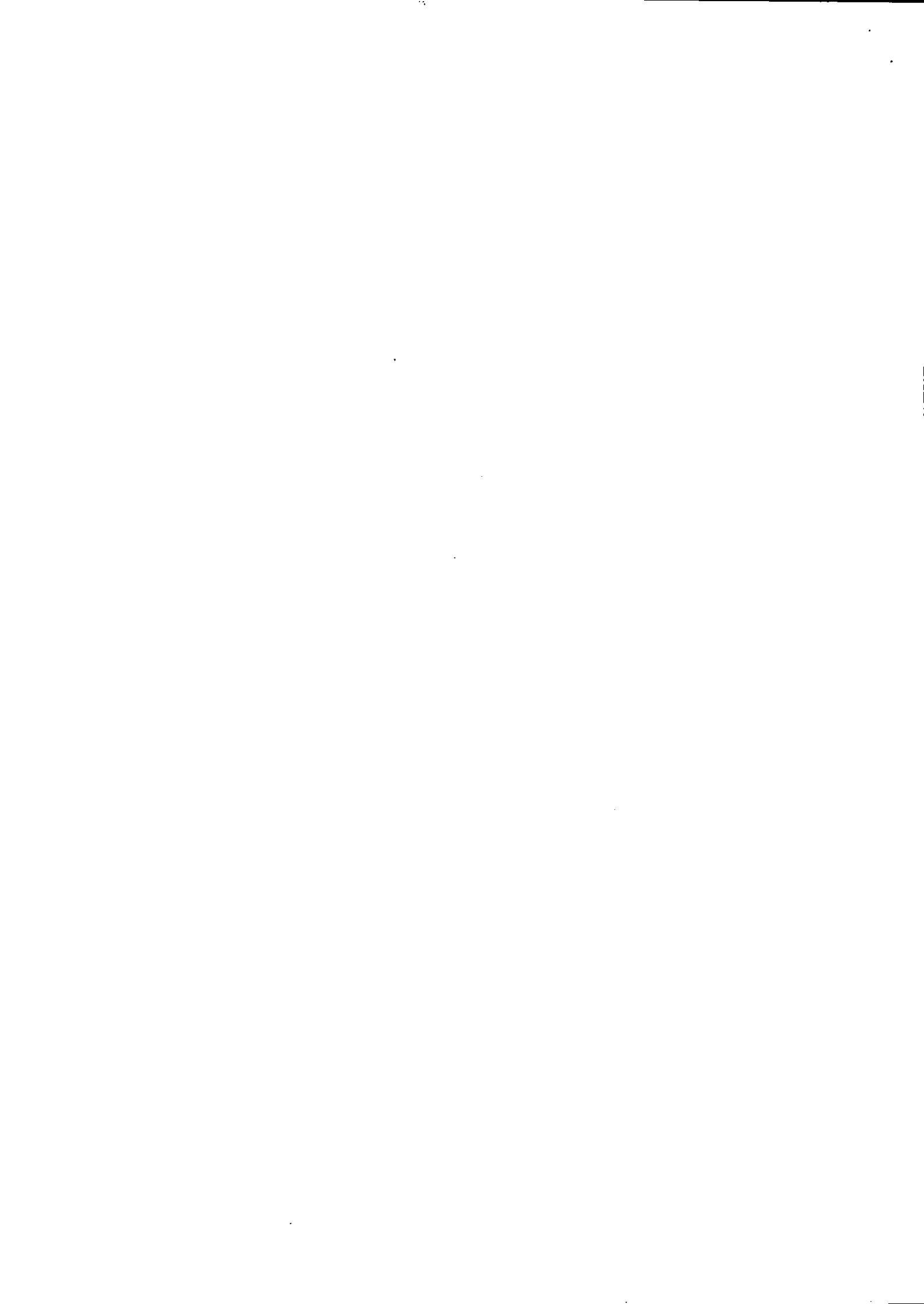

k akciím druhého žalovaného a k výše uvedenému nemovitému majetku (čl. I písm. a/ smlouvy) a dále při zajištění využití tohoto nemovitého majetku na základě smluv v době podpisu mandátní smlouvy uzavřených mezi klientem a třetími osobami, jakož i smluv, které je nahrazují nebo na ně navazují i pokud budou uzavřeny s jinými subjekty (čl. I písm. b/ smlouvy). Podle článku IV odst. b) smlouvy se první žalovaný zavázal zaplatit žalobci odměnu za poskytnutí právní služby ve výši 10 % z částek složených na účet nebo do pokladny prvního žalovaného třetími osobami na základě právní pomoci poskytnuté advokátem klientovi. Podle čl. VI smlouvy byla odměna splatná vždy do 30 dnů poté, co částka dojde na účet klienta. Článkem VII byla sjednána smluvní pokuta tak, že v případě nezaplacení odměny ve stanovené lhůtě je klient povinen zaplatit advokátovi smluvní pokutu ve výši 0,3 % z dlužné částky za každý den prodlení a pro případ prodlení se splněním povinnosti uvedené v článku IV písm. b) ve výši 1 % ze zatajené částky za každý den prodlení. Zaplacením smluvní pokuty zaniká nárok na úhradu úroku z prodlení za příslušné období (pozn. uvedené znění článku zjištěno odvolacím soudem postupem podle § 213 odst. 2 o. s. ř.). Podle výpisu z katastru nemovitostí ze dne 10.04.2000 je vlastníkem domu č. p. 1030 na pozemku p. č. 499 domu č. p. 1032 na pozemku p. č. 500 a domu č. p. 1033 na pozemku 501/2 k. ú. Nové Město, obec Hlavní město Praha, druhý žalovaný. Prohlášením ze dne 19.06.2000 druhý žalovaný jako vlastník nemovitostí zapsaných na LV 448 pro obec Praha a k. ú. Nové Město vstoupil do právního postavení pronajímatele poz. p. č. 501/1 z dále jmenovaných smluv, které byly ohledně pozemku uzavřeny (též nájemní smlouva mezi ČSSD a B. H. Centrum ze dne 18.01.1993, 12.12.1995 a ze dne 20.03.1997, pozn. zjištěno odvolacím soudem postupem podle § 213 odst. 2 o. s. ř.). Dohodou o narovnání, uzavřenou mezi oběma žalovanými na straně jedné a Bau Holding AG a B. H. Centrum, a. s., na straně druhé, ze dne 19.06.2000 se účastníci smlouvy dohodli na narovnání vzájemných vztahů ze smluv, týkajících se nájmu pozemku p. č. 501/1 v k. ú. Nové Město a dalších smluv a dohod na nájemní vztahy navazující, mimo jiné na tom, že běžné nájemné z titulu nájemních vztahů bude splatné na účet druhého žalovaného (č. 5831110/2700 u Bank Asstria Creditanstalt CR, a. s.). Podle potvrzení Bank Austria Creditanstalt o platbě došla dne 19.06.2000 na uvedený účet druhého žalovaného částka 9.553.850 Kč. Fakturou č. VS 1006/2000, vystavenou 30.06.2000 a splatnou 19.07.2000, vyúčtoval žalobce prvnímu žalovanému 18.518.228 Kč za právní pomoc při využití pozemku č. 501/1 k. ú. Nové Město, spočívající v zajištění úhrady dlužného nájemného od nájemce B.H.Centrum, a. s. Podle čl. IV písm. b) mandátní smlouvy činí odměna 10 % z částky složené na účet příjemce Cíl, a. s., v Praze. Tato částka představuje sumu 9.553.850 DEM dle platného kurzu ke dni převodu 18,46 Kč za 1 DM. První žalovaný sdělil žalobci 10.07.2000, že na jeho účet poukázal částku 16.807.042 Kč z titulu úhrady odměny mandátáře podle čl. IV. písm. a) mandátní smlouvy ze dne 02.05.1997 a částku 33,614.084 Kč představující 2/3

celkové odměny složil do soudní úschovy proto, že nárok na část odměny byl uplatněn advokátem JUDr. Zdeňkem Hájkem a notářem JUDr. Halbichem.

Soud I. stupně konstatoval, že uzavření mandátní smlouvy ze dne 02.05.1997 a její obsah jsou mezi účastníky nesporné, není mezi nimi sporu ani o zaplacení částky 9.553.850 DEM a o obsahu dohody o narovnání mezi žalovanými a Bau Holdingen AG a B. H. Centrum, a. s. Nebylo zjištěno, že by mandátní smlouva byla právním úkonem simulovaným nebo disimulovaným, že by byla uzavřena nezpůsobilými subjekty nebo nesvobodně. Soud I. stupně dále dovodil, že nejde o úkon nesrozumitelný ani neurčitý. Projev (vůle) je neurčitý za předpokladu, že nelze spolehlivě a přesně zjistit jeho obsah a nelze-li tuto neurčitost odstranit ani výkladem projevu eventuelně aplikací dispozitivních ustanovení zákona. Soud I. stupně uzavřel, že o takový případ v souzené věci nejde. Mandátní smlouva účastníků je v článku IV písm. b) zcela určitá, žalobce měl obdržet 10 % z částek, které budou složeny třetími osobami, charakterizovanými přesně v článku I písm. b) smlouvy, žalovanému na základě právní pomoci, kterou žalobce žalovanému poskytne. Článek I písm. b) přesně specifikoval právní pomoc žalobce, která spočívala v zajištění využití nemovitého majetku žalovaného, vyplývajícího z již uzavřených smluv mezi třetími osobami a žalovaným, ev. ze smluv, které je nahrazovaly nebo na ně navazovaly i za situace, že by byly uzavřeny jinými subjekty. Toto ustanovení smlouvy nelze charakterizovat jako ustanovení neurčité a předmět smlouvy - poskytnutí právní pomoci za přesně stanovených podmínek, je možný a dovolený. Soud I. stupně proto nepřisvědčil žalovanému v jeho námitce neplatnosti či rozporu (smluvního ujednání) s dobrými mravy. Vyhláška 177/96 Sb., upravující odměny advokátů za poskytování právních služeb, nevylučovala dohodu advokáta s klientem na procentuální částce z částky získané klientem jeho zásluhou. První žalovaný nenamítal, že by žalobce dohodnuté právní služby žalovanému neposkytl a 10 % z částek, které měl obdržet, shledal soud I. stupně přiměřeným složitosti právní problematiky i úsilí, které musel žalobce vynaložit, aby dosáhl dohodnutého cíle. Na tom nic nemění ustanovení článku 10, odst. 2 usnesení představenstva ČAK ze dne 31.10.1996, upravující pravidla sociální etiky advokátů, podle něhož smluvní odměna musí být přiměřená a nesmí být ve zřejmém nepoměru k hodnotě a složitosti věci. K tomu soud I. stupně uvedl, že částka 10 % ze získané částky pro klienta takto nepřiměřenou zcela jistě není. Za těchto okolností advokát smí sjednat smluvní odměnu, která je stanovena podílem na hodnotě věci ve smyslu odst. 5 téhož článku uvedeného usnesení. Mandátní smlouva byla uzavřena svéprávnými osobami a lze očekávat, že obě strany si musely být vědomy základního principu povinnosti smlouvy dodržovat (pacta sunt servanda). První žalovaný nenamítl, že by žalobce pro něho dohodnuté práce neprovedl nebo je provedl nekvalitně, proto nebylo třeba zabývat se otázkou diferencování odměny advokáta podle kvality jeho služeb. Žalovaný též nespороval, že částku, z níž vychází odměna žalobce, obdržel a že

mu odměna byla žalobcem vyfakturována, což žalobce také prokázal fakturou č. VS 1006/00 splatnou 19.07.2000. Žalovaný svou povinnost nesplnil, je proto povinen zaplatit také dojednanou smluvní pokutu podle čl. VII mandátní smlouvy a úrok z prodlení ve výši dvojnásobku diskontní sazby podle § 517, odst. 2 o. s. ř. v souvislosti s vládním nařízením 142/94 Sb. Žalobu proti druhému žalovanému soud I. stupně zamítl s odůvodněním, že mezi ním a žalobcem neexistuje právní vztah z mandátní smlouvy, není proto ve věci pasivně legitimován. O náhradě nákladů řízení rozhodl ve prospěch úspěšných účastníků řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

Proti rozsudku se odvolal žalobce a první žalovaný. Žalobce se odvolal proti zamítavému výroku ve vztahu k druhému žalovanému se souvisejícím výrokem o náhradě nákladů řízení. V odvolání uvedl, že žalobu proti druhému žalovanému podal z opatnosti vzhledem k riziku promlčení a s ohledem na vlastnické, personální a další propojení žalovaných. S majetkem, který byl předmětem mandátní smlouvy, bylo taktéž mezi žalovanými disponováno. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený výrok rozsudku soudu I. stupně změnil a jeho žalobě i proti druhému žalovanému vyhověl.

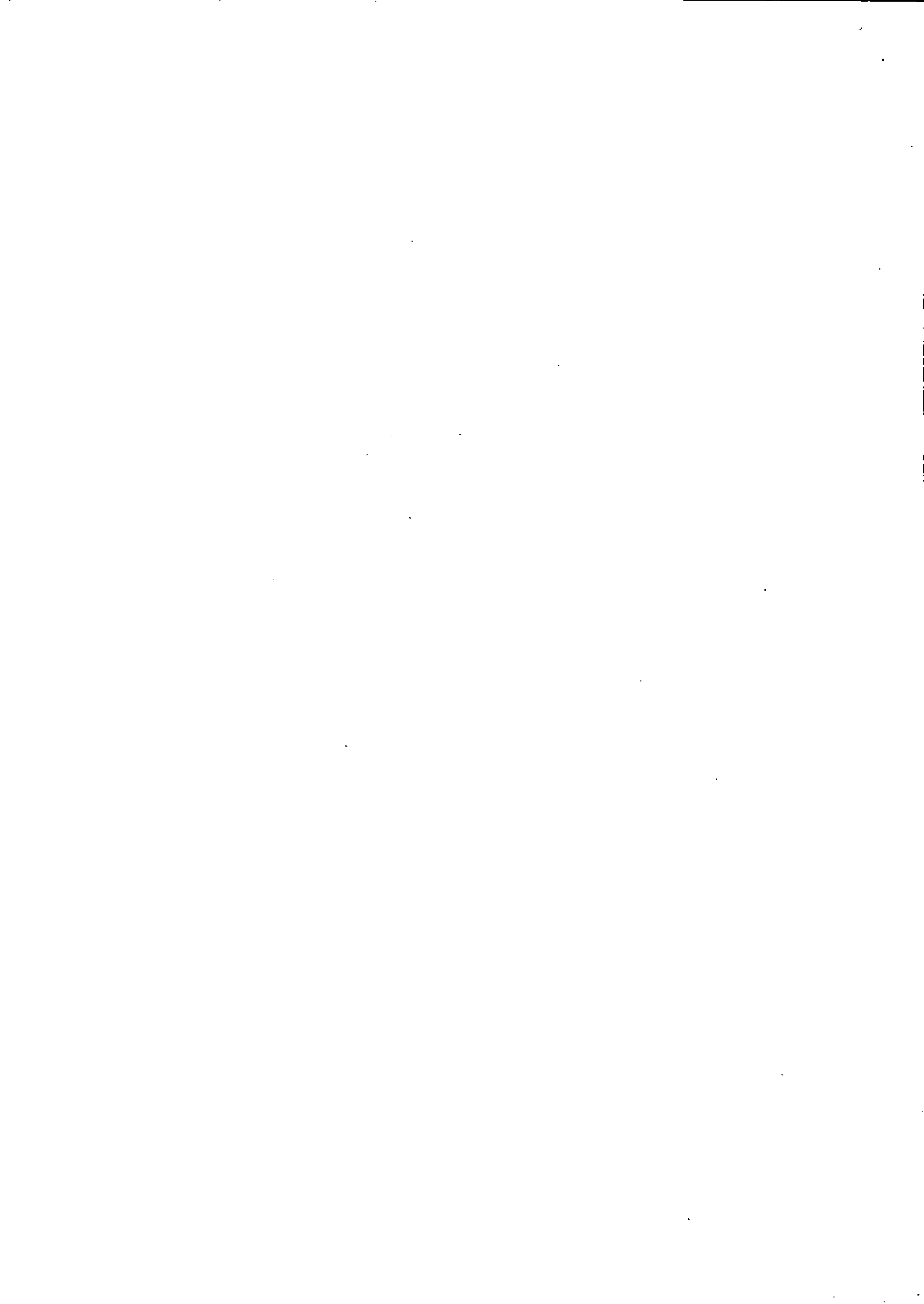
První žalovaný se odvolal proti výroku žalobě vyhovujícímu a souvisejícímu výroku o náhradě nákladů řízení. Setrval na námitce neplatnosti čl. I písm. b) a čl. IV písm. b) mandátní smlouvy účastníků pro jejich neurčitost a rozpor s dobrými mravy podle § 37 a § 39 o. z. K otázce dobrých mravů argumentoval s odkazem na čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 6 pravidel profesionální etiky a soutěže advokátů, vydaných představenstvem ČAK dne 31.10.1996, že oproti činnosti podle čl. I písm. a) mandátní smlouvy, vyžadující vysoce kvalifikovanou činnost, představovaly služby advokáta podle čl. I písm. b) smlouvy činnost zcela rutinní. Věcně se jednalo o uvolnění zadržovaného nájemného, nájemci blokováného do meritorního výsledku soudního sporu, na jehož základě mohl žalovaný prokázat dispoziční oprávnění k nemovitostem. V prvním případě také žalovaný svou povinnost uznal a žalobci sjednanou odměnu vyplatil (dílem do soudní úschovy vzhledem k nárokům dalších osob). Odměnu podle čl. IV písm. b) však považuje za nemorální i vzhledem k okolnostem, za nichž mandátní smlouvu uzavíral. Žalovaný měl velmi omezené možnosti zajistit si kvalifikovanou právní pomoc, názory renomovaných advokátních kanceláří na výsledek soudního sporu byly skeptické a jejich zájem o převzetí věci negativní, k čemuž přispěla i medializace věci. Žalovaný uzavřel smlouvu v tíživé ekonomické situaci, způsobené blokadou jeho hlavního ekonomického zdroje, vzal proto zavděk ochotou žalobce zastoupení převzít. Za této situace mu unikla skutečná podstata smluvní odměny sjednané za činnost pod čl. I písm. b) smlouvy, až posléze si uvědomil, že cílem žalobce bylo parazitovat na jeho tíživé situaci inkasováním přemrštěné odměny. Ujednání obsažené v čl. I písm. b) a čl. IV písm. b)

mandátní smlouvy má žalovaný za neplatné i pro nedostatek určitosti, není z nich zřejmý obsah činnosti advokáta, zakládající nárok na sjednanou odměnu a není jasná doba trvání nároku žalobce na příjmy z využití nemovitosti. Při striktním respektování čl. IV písm. b) by žalobci náležela odměna ve výši 10 % příjmů z každé sjednané transakce po celou dobu jejího trvání. Takové ujednání je absolutně neplatné i z důvodu obcházení zákona, neboť stanovená odměna má charakter odměny, sjednávané pro případ správy majetku, v daném případě nevypověditelné, což je v rozporu s advokátní etikou a § 3 odst. 1 o. z. V této souvislosti podal žalovaný na žalobce stížnost České advokátní komoře a s žalobcem bylo vedeno kárné řízení. Soud I. stupně nezohlednil přesnou dikci čl. I písm. b) mandátní smlouvy, stanovícího, že právní pomoc se týká zajištění využití majetku. Právní pomoc žalobce však fakticky spočívala v zajištění úhrady dlužného nájemného, tedy vymožení finančního plnění za dříve zajištěné využití majetku a požadovaná odměna proto do rámce předmětné mandátní smlouvy nespadá. V důsledku neplatnosti ujednání mandátní smlouvy o smluvní odměně má žalobce nárok na mimosmluvní odměnu podle § 6 a násl. vyhl. č. 177/96 Sb., kterou mu je žalovaný ochoten na základě řádného vyúčtování zaplatit. K nároku žalobce na smluvní pokutu žalovaný namítl, že není příslušenstvím pohledávky, proto měla být vyčíslena konkrétní částkou, nebyla tedy řádně uplatněna a pro řízení o tomto nároku nebyly dány podmínky. Sjednaná smluvní pokuta je nepřiměřeně vysoká, když v procentech by se jednalo o 109,5 % ročně z dlužné částky. Žalobce zapříčinil svými procesními návrhy (opakované návrhy na osvobození od soudního poplatku a na pochybné procesní nástupnictví) dvanáctileté trvání odvolacího řízení při vědomí narůstající smluvní pokuty, dosahující nyní 320 milionů. Žalovaný konečně namítl, že rozsudek byl vydáný podjatou soudkyní s ohledem na její vztah k členovi představenstva společnosti Alba, a. s., s níž má těsný vztah žalobce. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud jeho odvoláním napadené výroky rozsudku soudu I. stupně změnil, žalobu zamítl a přiznal mu náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

K odvolání žalobce žalovaní uvedli, že soud I. stupně správně žalobu proti druhému žalovanému zamítl pro nedostatek jeho pasivní legitimace a tento závěr žalobce ve svém odvolání relevantním způsobem nezpochybil. Své odvolání žalobce ani blíže nedoplnil, pouze protahoval odvolací řízení v účelové snaze těžít z narůstající smluvní pokuty.

Žalobce k odvolání prvního žalovaného uvedl, že zastoupení prvního žalovaného v předmětné věci převzal poté, co je bez několika milionové zálohy odmítla řada renomovaných advokátních kanceláří. Žalobce byl ochoten vynaložit a také vynaložil na vyřešení záležitosti žalovaného náklady v řádu několika milionů a takto v podstatě žalovaného úvěroval. Sjednaná sazba odměny ve výši 10 % nebyla ani v rozhodné době nijak výjimečná, i v kárném

řízení, vyvolaném stížností žalovaného, byla shledána přiměřenou (k tomu žalobce předložil rozhodnutí České advokátní komory ze dne 04.10.2005) a ustanovení mandátní smlouvy nejsou nijak neurčitá, jak správně uzavřel soud I. stupně.

Z obsahu odvolání účastníků vyplývá uplatnění odvolacího důvodu ve smyslu § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř. Odvolací soud proto z podnětu obou odvolání přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu, daném § 212 a § 212a o. s. ř., a odvolání shledal převážně neopodstatněnými.

Námítka podjatosti rozhodující soudkyně, vznesená prvním žalovaným, byla v průběhu odvolacího řízení vyřešena usnesením odvolacího soudu ze dne 05.01.2006 č. j. 1Nc 1046/2005-155 s výsledkem, že není důvod k jejímu vyloučení z projednávání a rozhodování věci ve smyslu §14 odst. 1 o. s. ř., neboť nemá žádný vztah k účastníkům řízení ani k věci samé. Okolnost přátelského vztahu k členu představenstva společnosti, s níž má žalobce obchodní kontakty, důvod k pochybnosti o její nepodjatosti ve věci, jež se této společnosti nedotýká, nemůže založit.

Odvolání žalobce je zcela zřejmě nedůvodné. Druhý žalovaný, jak již správně konstatoval soud I. stupně, není ve věci pasivně legitimován, neboť mezi ním a žalobcem není ohledně předmětu řízení žádný právní vztah. Mandátní smlouvu, z níž vychází žalobcem uplatněný nárok, uzavřel žalobce výlučně s prvním žalovaným, druhý žalovaný závazek z této smlouvy nepřevzal ani k němu nepřistoupil. Nároky z mandátní smlouvy tak může žalobce uplatňovat jen ve vztahu k prvnímu žalovanému, svému smluvnímu partnerovi.

Odvolání žalovaného je rovněž převážně nedůvodné. Existence smluvního vztahu z mandátní smlouvy podle § 566 odst. 1 zák. č. 513/91 Sb. (obchodní zákoník, účinný do 31.12.2013), obsah mandátní smlouvy i provedení sjednané právní pomoci žalobcem pro prvního žalovaného jsou mezi účastníky nesporné. První žalovaný staví svůj odpor proti žalobě na tvrzené neplatnosti shora citovaných čl. I písm. b) a IV písm. b) smlouvy pro neurčitost, potažmo pro jejich rozpor s dobrými mravy. Odvolací soud však při vědomí, že základním principem výkladu smluv je prioritou výkladu, nezakládajícího jejich neplatnost (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28Cdo 1303/2008), ve shodě se soudem I. stupně důvody pro posouzení těchto smluvních ujednání jako neurčitých či nemravných neshledal. Právní úkon je ve smyslu § 37 obč. zák. neurčitý, jestliže je jeho věcný obsah nejednoznačný a tuto nejednoznačnost nelze odstranit ani za použití výkladových pravidel (§ 35 odst. 2 a 3 obč. zák.). Vůle, vtělená do smlouvy, je svým projevem určitá a srozumitelná, jestliže je výkladem objektivně pochopitelná, tedy může-li typický účastník tuto vůli bez rozumných pochybností o jejím obsahu adekvátně vnímat. Z uvedeného pohledu není na

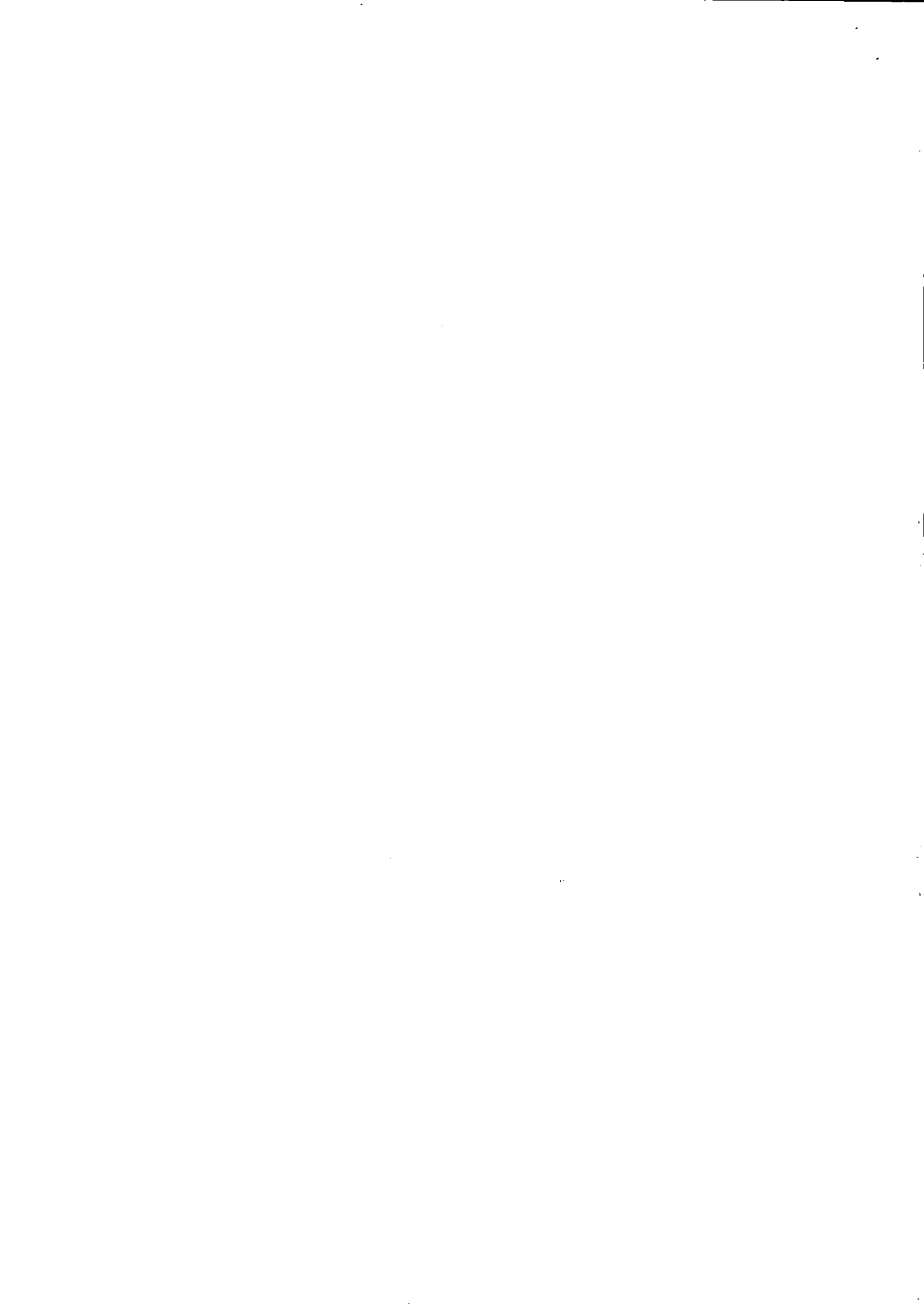
namítaných smluvních ujednání nic neurčitěho, neboť je třeba je vykládat ve vazbě na ostatní obsah mandátní smlouvy. Předmětem mandátní smlouvy byla právní pomoc ohledně zpochybněného vlastnického práva klienta ke jmenovaným nemovitostem a v souvislosti s tím zajištění využití příjmů z nich plynoucích. Z tohoto kontextu je zcela jasné, že právní pomoc podle čl. I písm. b) mandátní smlouvy se týkala umožnění přístupu klientovi k majetkovému prospěchu ze smluv již uzavřených, případně je nahrazujících nebo na ně bezprostředně navazujících v době, kdy byly činěny úkony k zajištění vlastnického práva žalovaného k těmto nemovitostem. Obě tyto činnosti byly zjevně navzájem provázané a je nepřipadné je striktně oddělovat s tvrzením, že právní pomoc advokáta podle čl. I. písm. b) měla rutinní charakter. Nepřipadné se jeví i sofistické úvahy žalovaného o tom, zda se při poskytování právní pomoci jednalo o „zajištění využití“ či „využití“ majetku žalovaného. O tom, že dosažení realizace plnění podle sjednaných smluv ve prospěch žalovaného (žalovaných) nebylo záležitostí jednoduchou, svědčí i dohoda o narovnání ze dne 19.06.2000. Za této situace nelze ani smluvní ujednání o odměně v čl. IV písm. b) označit za nemravné s účinky absolutní neplatnosti podle § 39 obč. zák. Ustanovení § 3 vyhl. č. 177/96 Sb. (advokátní tarif) sjednání odměny podílem ze získaného plnění nezakazovalo, advokátní stavovské předpisy - pravidla profesionální etiky, schválená usnesením ČAK dne 31.10.1996, jsou závazné jen uvnitř samotného stavovského sdružení a čl. 10 bod 6 těchto pravidel sjednání podílové odměny bezvýjimečně nezakazoval. Pro daný případ nelze označit sjednanou odměnu v rozsahu 10 % ze získaného plnění za nepřiměřenou a vzhledem k výjimečnosti celé obecně známé kauzy Lidového domu (řešené postupně všemi soudními instancemi včetně soudu ústavního) ob stojí i důvody zvláštního zřetele hodné pro její sjednání. Žalobce ostatně nebyl v kárném řízení, vyvolaném zmíněnou stížností žalovaného, z důvodu sjednání předmětné odměny kárně postižen (rozhodnutí České advokátní komory ze 04.10.2005) Tvrzení žalovaného, že mandátní smlouvu uzavíral v tíživé situaci a proto se dostatečně nezaobíral výši sjednané odměny advokáta, je pro platnost daného ujednání irelevantní. Žalobce jistě nebyl jediným advokátem, který by byl v rozhodné době schopen a ochoten poskytnout žalovanému v uvedené věci právní pomoc a žalovaný, jednající prostřednictvím svého tehdejšího předsedy, mohl zcela svobodně i s využitím právní konzultace z vlastních řad uvážit, zda jeho služby využije a za jakých podmínek. Ze žalovaným tvrzené okolnosti, že „renomované advokátní kanceláře“ nebyly ochotny jeho případ převzít, se rovněž podává právní, časová i finanční náročnost zastoupení v předmětné věci, opodstatňující i vyšší než obvyklou odměnu advokáta. Výše získaného plnění od společnosti B. H. Centrum, a. s., ani výše na jeho základě žalobcem v souladu s čl. IV písm. b) vyúčtované odměny mandatáře fakturou, splatnou dne 19.07.2000, nebyla ze strany žalovaného zpochybněna. Odvolací soud podotýká, že dlužné nájemné bylo uvedenou společností složeno na účet druhého žalovaného, stalo se tak však na podkladě citované dohody o narovnání se

souhlasem prvního žalovaného, který takto určil platební místo. V tomto směru je zřejmá majetková provázanost obou žalovaných a podmínky pro vznik nároku žalobce na odměnu podle uvedeného článku mandátní smlouvy účastníků lze mít po věcné stránce za naplněné (tuto okolnost ostatně první žalovaný nespороval).

Žalobce má podle čl. VII mandátní smlouvy nárok též na v souladu s § 544 odst. 1 obč. zák. sjednanou smluvní pokutu ve výši 0,3 % dlužné částky denně. Takto sjednaná pokuta není, jak dovozuje konstantní judikatura (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 33Odo 438/2005) z pohledu § 3 odst. 1 o. z., nepřiměřená a formulace žalobního nároku na tuto pokutu od určené doby do zaplacení je běžně užívaná a není neurčitá. Na nepřiměřenost smluvní pokuty nelze usuzovat ani z její celkové výše, je-li důsledkem dlouhodobého prodlení a s tím spojeným navyšováním o jinak přiměřenou denní sazbu smluvní pokuty (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 33Cdo 772/2010). Je pravda, že dobu trvání řízení, po kterou vznikal žalobci nárok na zaplacení smluvní pokuty, zapříčinil svými procesními úkony výlučně žalobce. Žalovaný však mohl vzniku tohoto nároku zabránit zaplacením vymáhané a soudně byt' nepravomocně žalobci přiznané pohledávky, případně i prostřednictvím úřední úschovy (§ 568 obč. zák. § 1953 o. z. č. 89/12 Sb.). Žalovaný správně namítl, že smluvní pokuta není příslušenstvím pohledávky, žalobci proto náleží tento nárok jen ve výši, která dospěla ke dni rozhodnutí soudu (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 23Cdo 4799/2010), o jejíž zaplacení prostřednictvím této žaloby, doručené prvnímu žalovanému dne 09.07.2004, požádal. Nárok na smluvní pokutu je tedy důvodný za uzavřené období od 19.07.2000 do 31.03.2016. Za tuto dobu však není žalovaný ve smyslu výše citovaného smluvního ujednání čl. VII mandátní smlouvy účastníků povinen platit úrok z prodlení. Soud I. stupně toto ujednání nesprávně interpretoval jako vážící se jen k dohodě o další smluvní pokutě ve výši 1 %. Na úrok z prodlení ve výši, která podle rozhodnutí soudu I. stupně nepřevyšuje nárok, daný § 369 odst. 1 ve spojení s § 502 obch. zák. ve znění účinném do 31.12.2000, má proto žalobce nárok až za následující období od 01.04.2016 do zaplacení. Z popsanych důvodů odvolací soud vyhovující výrok rozsudku soudu I. stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil jen ohledně smluvní pokuty a úroku z prodlení, jinak jej spolu se zamítavým výrokem proti druhému žalovanému podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Žalobci náleží na náhradě nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. za řízení před soudem I. stupně náhrada za soudní poplatek ve výši 500.000 Kč a za řízení odvolací náhrada odměny advokáta ve výši 51.740 Kč podle § 7 vyhl. č. 177/96 Sb. za převzetí zastoupení a účast u ústního jednání, ve výši 25.870 Kč (poloviční odměna podle § 11 odst. 2 vyhlášky) za 6 úkonů právní služby, které se netýkaly věci samé (odvolání proti usnesení o zastavení řízení, návrh na změnu účastníka, odvolání a dovolání

proti rozhodnutí o změně účastníka, dvě odvolání proti rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku) a 8 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. spolu s 21% náhradou za DPH.

Druhému žalovanému náleží na náhradě nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. za řízení před soudem I. stupně náhrada odměny advokáta za 3 úkony právní služby (převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě, účast u jednání) ve výši 25.920 Kč podle § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. ve znění účinném 31.08.2006 a 3 paušálních náhrad výdajů podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. ve znění účinném 31.08.2006 a 21 % náhrady za DPH z uvedených částek a za řízení odvolací náhrada odměny advokáta za 1 úkon právní služby za 25.920 Kč (podání odvolání) a paušální náhrada ve výši 75 Kč podle § 7 a § 12 odst. 4 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. ve znění účinném 31.08.2006, 1 úkon právní služby za 20.696 Kč podle § 7, § 11 odst. 2 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/96 Sb. v aktuálním znění (dovolání proti rozhodnutí o změně účastníka), 1 úkon právní služby za 41.396 Kč podle § 7 a § 12 odst. 4 vyhlásky (účast u jednání), 2 paušální náhrady po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlásky a 21% DPH z uvedených částek.

Proti tomuto rozsudku je za podmínek § 237 o. s. ř. přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 31. března 2016

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Hradová

Ověřovací doložka konverze na žádost do dokumentu v listinné podobě

Ověřuji pod pořadovým číslem 130124_000218, že tento dokument v listinné podobě, který vznikl převedením z dokumentu obsaženého v datové zprávě, skládajícího se z 11 listů, se shoduje s obsahem dokumentu, jehož převedením vznikl.

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument obsažený v datové zprávě byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 12.04.2016 v 09:48:44. Zaručený elektronický podpis byl shledán platným (dokument nebyl změněn) a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů vydanému k datu 12.04.2016 09:07:23. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 1B C6 61, kvalifikovaný certifikát byl vydán akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb PostSignum Qualified CA 2, Česká pošta, s.p. [IČ 47114983] pro podepisující osobu (označující osobu) Jana Hradová, referent soudní kanceláře, soudní oddělení, 929, MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE [IČ 00215660]. Elektronický podpis byl označen platným časovým razítkem, založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Platnost časového razítka byla ověřena dne 12.04.2016 v 09:48:44. Údaje o časovém razítku: datum a čas 04.04.2016 12:19:01, číslo kvalifikovaného časového razítka 55 8F FB 4C, kvalifikované časové razítko bylo vydáno akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb ACAeID2 - Qualified Root Certificate (kvalifikovaný systémový certifikát kořenové CA), eIdentity a.s..

Vystavil: Česká pošta, s.p.
Pracoviště: Jilové u Prahy
Česká pošta, s.p. dne 12.04.2016

Jméno, příjmení a podpis osoby, která autorizovanou konverzi dokumentu provedla:
Jiřina Zedníková

Otisk úředního razítka:

Poznámka:

Kontrolu této ověřovací doložky lze provést v centrální evidenci ověřovacích doložek přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

č.j. K 97/00

ROZHODNUTÍ

Kárný senát kárné komise České advokátní komory, složený z předsedy JUDr. Ivana Dorovského a členů JUDr. Jaroslava Brože a JUDr. Václava Kaliny, rozhodl v kárné věci JUDr. Zdeňka Altnera, advokáta č. reg. 5648 se sídlem Praha 10, Nad Olšínami 2445/27, na svém jednání dne 4.10.2005 takto:

I. Kárně obviněný **JUDr. Zdeněk Altner**

je vinen,

že:

1. dopisem ze dne 5.3. 2001 se obrátil na poslance Parlamentu ČR a členy Výboru pro obranu a bezpečnost RNDr. Petra Nečase, Doc. ing. Miloše Titze, Jana Žižku a pravděpodobně i na ostatní členy tohoto výboru, k němuž přiložil dopis ze dne 27.2.2001 adresovaný Ing. Miloši Zemanovi, tehdy předsedovi České strany sociálnědemokratické - v němž detailně popisuje vývoj právního vztahu mezi ním a jeho klientem Českou stranou sociálnědemokratickou podle mandátní smlouvy ze dne 2.5.1997, kterou s tímto klientem uzavřel, aniž by byl tímto klientem zproštěn mlčenlivosti,
2. dohodou o postoupení pohledávky ve výši 34,117.958,- Kč, kterou uzavřel dne 31. 8. 2000 s obchodní společností ALBA , a.s. IČ: 63998165 se sídlem Karlštejn 138, postoupil pohledávku vůči svému klientovi - České straně sociálnědemokratické, přičemž poskytnutím informací s tímto postoupením spojených porušil povinnost mlčenlivosti,

čímž porušil ust. § 21 odst. 1 zák. č. 85/1996 Sb. o advokacii..

Za to se mu ukládá podle ust. § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii

pokuta ve výši 100.000,- Kč,

splatná do 15ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Podle § 23 písm. a) vyhl. č. 244/96 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen kárný řád) se kárně obviněný

zprošťuje

kárné žaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že jako správce konkursní podstaty OSAN, o.p. v době od 14. 6. 1994, kdy byl do této funkce ustanoven KOS Praha, čj. 94 K 10/1994, nerespektoval usnesení KOS Praha čj. 94 K 10/1994-2176 z 29.3.2000, které nabylo právní moci 21.11.2000, tím, že nevyhověl žádosti soudu předat zprávu konkursní podstaty do 30 dnů novému správci konkursní podstaty JUDr. J.P. stejně jako výzvu MS v Praze z 25. 5. 2001 čj. 94 K 10/1994-2557 k projednání předání podkladů úpadce, ve funkci správce konkursní podstaty OSAN, Holečkova 31, Praha 5 nepředal také novému správci konkursní podstaty JUDr. J.P. seznam rozhodnutých soudních sporů, které byly z jeho podnětu zahájeny k vyřízení pohledávek úpadce a dále nepředal podklady pro vymáhání nevyúčtovaných poskytnutých záloh na soudní poplatky (zálohy ve výši 535.774,50 Kč pro advokáta Mgr. J.K. a 177.093,- Kč pro slovenského advokáta JUDr. F.) a podklady pro vyúčtování provozních záloh, a tak záměrně způsobil průtahy v konkursním řízení.

III. Podle § 23 písm. c) vyhl. č. 244/96 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen kárný řád) se kárně obviněný

zprošťuje

kárné žaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že poté, co uzavřel dne 2.5.1997 mandátní smlouvu s Českou stranou sociálnědemokratickou ohledně poskytování právní pomoci tomuto klientovi, která byla s ohledem na znění čl. 8 této smlouvy ze strany klienta prakticky nevypověditelná a v níž dojednal v čl. IV.b ve spojení s čl. I.b a VI.b zřejmě nepřiměřenou podílovou odměnu a v čl. VII. zřejmě nepřiměřenou smluvní pokutu, vyúčtoval svému klientovi fakturou č. 1006/2000 ze dne 30.6.2000 částku 18,518.228,-Kč, dále vyúčtoval témuž klientovi fakturou č. 1010/2000 ze dne 19.10.2000 částku 72,187.080,-Kč, po jejímž nezaplacení podal žalobu dne 29.12.2000 Obvodnímu soudu pro Prahu I, kde se domáhá zaplacení této částky spolu se smluvní pokutou ve výši 0,3% denně. Dále pak vyúčtoval témuž klientovi fakturou č. 1011/2000 ze dne 19.10.2000 částku 3,460.643,-Kč, po jejímž nezaplacení podal dne 2.1.2001 žalobu Obvodnímu soudu pro Prahu I, která je vedena pod sp. zn. 13 C 1/2000, kde se domáhá zaplacení této částky spolu se smluvní pokutou 0,3 % denně.

IV. Kárné řízení pro skutek, kterého se měl kárně obviněný dopustit tím, že jako advokát ustanovený správcem konkursní podstaty OSAN, o.p., Praha 5, Holečkova 31, usnesením KOS Praha ze dne 14. 6. 1994 čj. 94 K 10/1994 v době od 14.6.1994 do dne 15.1.1999, kdy byl na základě rozhodnutí Kos Praha čj. 94 K 10/1994 ze dne 29.3.2000 zproštěn funkce správce konkursní podstaty, vyplatil advokátovi Mgr. K. odměny za úkony právní pomoci v částce přesahující 1 mil. Kč, ačkoliv věděl, že tato výše odměny převyšuje vymožené pohledávky a odměnu zaplatil bez souhlasu věřitelského výboru úpadce, podle §11 odst. 1 písm. b) kárného řádu - vyhlášky MS č. 244/1996 Sb. v platném znění se

zastavuje.

Podle § 33a) odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii a Usnesení představenstva CAK č. 2/99 je kárně obviněný povinen nahradit České advokátní komoře náklady kárného řízení v částce 3.000,- Kč do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Předseda kontrolní rady České advokátní komory jako kárný žalobce podal na kárně obviněného postupně dne 22.6.2000. kárnou žalobu č.j. K 97/00, dne 18.7.2001 kárnou žalobu č.j. K 82/01 a dne 10.1.2003 kárnou žalobu č.j. K 3/03, v nichž ho vinil ze skutků uvedených ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Kárný žalobce dvakrát odstraňoval postupem podle § 7 odst. 2 vyhl. č. 244/1996 Sb. - kárný řád, vady kárné žaloby č.j. K 97/00, a tato žaloba tak byla projednávána v posledním znění ze dne 14.1.2004. Kárné řízení ve všech žalovaných skutcích bylo po sloučení vedeno pod č.j. K 97/00.

Kárný senát projednal věc na svém zasedání dne 4.10.2005.

K jednotlivým žalovaným skutkům provedl kárný senát dokazování obsahem kárných spisů, přičemž pečlivě přihlédl k projevům učiněným kárně obviněným či jeho právním zástupcem v průběhu kárného řízení.

K části I. :

Zásadním důkazem je dopis ze dne 5.3.2001, včetně příloh, kterým kárně obviněný sdělil předsedovi Výboru pro obranu a bezpečnost parlamentu ČR pana RNDr. Petru Nečasovi a dalším členům tohoto výboru skutečnosti, o kterých se dozvěděl při poskytování právních služeb klientovi - ČSSD v kauze Lidový dům, a žaloba ze dne 29.12.2000, kterou téhož dne podala Alba, a.s. u Obvodního soudu pro Prahu I a kterou se v řízení, vedeném tímto soudem pod sp. zn. 22 C 262/2000, domáhá po ČSSD zaplacení částky 34.117.958,-Kč. Uvedené listiny obsahují skutečnosti, o kterých se kárně obviněný dozvěděl při poskytování právní služby ČSSD.

Ze stížností ČSSD ze dne 29.3.2001, která byla České advokátní komoře doručena dne 4.4.2001 je zřejmé, že ČSSD kárně obviněného povinnosti mlčenlivosti nezprostita.

K obraně kárně obviněného kárný senát zkoumal, zda byl kárně obviněný povinností mlčenlivosti vázán i za jím tvrzeného stavu osobního ohrožení (K 82/01, bod 2)), resp. za situace, kdy podle § 524 a násl. občanského zákoníku postupoval pohledávku za svým klientem společnosti Alba, a.s. (K 82/01, bod 3)).

Ustanovení § 21 odst. 1 zákona o advokacii ukládá advokátům povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s poskytováním právních služeb. V § 21 odst 3 a 4 zákona o advokacii jsou pak uvedeny případy, resp. situace, za kterých advokát nemá povinnost mlčenlivosti, resp. kdy jí není vázán. Vzhledem k významu povinnosti mlčenlivosti tvoří tyto případy výjimku a jejich výčet je tak taxativní. Zákon o advokacii ani žádný jiný právní předpis včetně předpisů stávkových advokátům nezakazuje postupovat svoje pohledávky v režimu § 524 a násl. občanského zákoníku. Současně si však advokát při postupování své pohledávky, kterou má za svým klientem musí počínat tak, aby neporušil povinnosti stanovené zákonem o advokacii a chránil oprávněné zájmy klienta, které mají přednost před jeho vlastními zájmy (čl. 6 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže advokátů ČR). Pokud klient kárně obviněného povinnosti mlčenlivosti nezprostit, měl jistě oprávněný zájem na tom, aby kárně obviněný své povinnosti mlčenlivosti dostál. S využitím ustanovení § 21 odst. 3 zákona o advokacii lze dovést, že advokát při postoupení pohledávky za svým klientem a dodržení povinnosti podle §

528 občanského zákoníku nepochybně poruší povinnost mlčenlivosti tehdy, pokud postupuje pohledávku, ohledně které již bylo nebo je vedeno řízení před soudem nebo jiným orgánem ve sporu mezi ním a klientem, za nímž postupovanou pohledávku má. V daném případě tomu tak nebylo. Ve vztahu k obraně kárně obviněného tak kárný senát uzavřel, že ani v jednom posuzovaném případě nebyl kárně obviněný oprávněn sdělit skutečnosti, o kterých se dozvěděl při poskytování právní služby ČSSD třetím osobám a učinil-li tak, porušil zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti.

Druh kárného opatření - pokutu, jakož i její výši volil kárný senát s přihlédnutím k významu porušené povinnosti i ke způsobu, jakým k porušení povinnosti mlčenlivosti došlo. Vzal zejména v úvahu, že advokacie je služba založená především na vzájemné důvěře klienta a advokáta a povinnost mlčenlivosti je tak jedním ze základních pilířů, na kterém výkon advokacie stojí. Každé porušení povinnosti mlčenlivosti proto není jen narušením vztahu mezi konkrétním advokátem a jeho klientem, ale ohrožením základních principů výkonu advokacie a tím i advokátního stavu jako takového.

K části II.:

Ke skutku, popsaném v části II. tohoto kárného rozhodnutí, kárný senát z obsahu kárného spisu zjistil, že při předávání správy konkursní podstaty úpadce OSAN, o.p. mezi kárně obviněným a novým správcem konkursní podstaty JUDr. Jiřím Pulzem došlo ke sporům ohledně úplnosti předání agendy, případně úplnosti podávaných informací. Z dopisu kárně obviněného ze dne 14.12.2000, který adresoval JUDr. Jiřímu Pulzovi, je zřejmé, že kárně obviněný připravoval předání již na 21.12.2000, současně odkázal JUDr. Jiřího Pulze na přímá jednání se subjekty obhospodařujícími jednotlivé části agendy úpadce a tyto subjekty také v dopise vyjmenoval s tím, že je již požádal o poskytnutí potřebné součinnosti. Zásadní jednání proběhlo dne 22.6.2001. Kárně obviněný se při něm podrobně vyjádřil k jednotlivým požadavkům JUDr. Jiřího Pulze. O výsledku jednání kárně obviněný podrobně informoval konkursní soud dopisem ze dne 25.6.2001 a o stavu předání agendy následně informoval konkursní soud dopisy ze dne 13.7.2001 a 20.7.2001 a opakovaně poukazoval na nereálné požadavky JUDr. Jiřího Pulze. Z takto zjištěného skutkového stavu pak s dostatečnou jistotou nevyplývá, nakořím byly požadavky nového správce na úplné předání agendy objektivní, případně co konkrétně kárně obviněný nepředal. Kárný senát proto dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla kárná žaloba podána (K 3/03) a kárně obviněného žaloby podle § 23 písm. a) kárného řádu zprostil.

K části III. :

Kárný senát provedl důkaz mandátní smlouvou ze dne 2.5.1997, kterou uzavřel kárně obviněný s ČSSD a jejímž předmětem bylo poskytnutí právní pomoci ČSSD při realizaci jejího vlastnického práva k akciím obchodní společnosti Cíl, a.s., vlastnického práva k souboru nemovitostí označovaných ve vzájemné komunikaci mezi účastníky smlouvy jako „Lidový dům“ a při realizaci využití tohoto nemovitého majetku. Mezi účastníky této smlouvy byla dohodnuta podílová odměna ve výši 10% ze zjištěné ceny nemovitostí v případě, že společnost Cíl, a.s. bude zapsána do obchodního rejstříku a ČSSD se stane jeho jediným akcionářem, to vše za předpokladu, že v katastru nemovitostí bude jako vlastník Lidového domu zapsána společnost Cíl, a.s.

Výkladem vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb /advokátní tarif/ a příslušných ustanovení Pravidel profesionální etiky advokátů a pravidel soutěže advokátů ČR kárný senát dovedl, že sjednání výše odměny mezi advokátem a klientem v zásadě podléhá principu smluvní volnosti při respektování přiměřenosti smluvní odměny hodnotě a složitosti věci. Při hodnocení přiměřenosti sjednané odměny hodnotě a složitosti věci vzal kárný senát zejména v úvahu, že kárně obviněný se zavázal poskytnout právní

pomoc ve věci v tehdejší společenském prostředí nové, časově náročné, právně velmi složité a s nejistým výsledkem, o čemž svědčí i to, že ve věci rozhodoval v poslední instanci až Ústavní soud České republiky. V tomto rámci je i odměna stanovená podílem na hodnotě věci přípustná. Kárný senát přihlédl i k tomu, že kárně obviněný zabezpečil realizaci vlastnického práva klienta k majetku mimořádné hodnoty a významu, na kterém bylo do značné míry závislé materiální zabezpečení další existence klienta a dospěl k závěru, že sjednaná odměna nebyla nepřiměřená povaze poskytnuté právní služby.

Konečně, v obecné rovině, je kárný senát toho názoru, že závazky ze smluv mají být plněny. Nelze tolerovat, aby účastník smlouvy, kterému se dostalo plnění a který má z tohoto plnění i očekávaný prospěch, odmítal poskytnout za toto plnění sjednaný hodnotový ekvivalent jen s poukazem na to, že se mu to již v dané chvíli zdá nevýhodné, resp., že si při uzavírání smlouvy výši odměny neuvědomil. Ze všech uvedených důvodů má kárný senát za to, že vymáhání smluvní odměny kárně obviněným není kárným proviněním a žaloby (K 82/01 , bod č. 1)) jej proto podle § 23, písm. c) kárného řádu zprostil.

K části IV. :

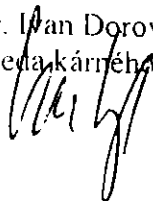
Popis skutku uvedený, v části IV. tohoto rozhodnutí, obsahuje kárná žaloba č.j. K 97/00, kterou předseda kontrolní rady ČAK podal na kárně obviněného dne 22.6.2000. Ze stížnostního spisu č.j. 173/99, tvořícího m.j. obsah kárného spisu K 97/00 je zřejmé, že Česká advokátní komora se o jednání kárně obviněného , které mělo spočívat ve svévolném vyplacení cca 43 mil. Kč skupině poradenských firem a advokátů, tedy o jednání, které lze ztotožnit s jednáním, popsáním v kárné žalobě k 97/00, dozvěděla již z podání - stížnosti Ing. Rudolfa Skuhry, které jí bylo doručeno 12.3.1999. Tehdy však vedoucí kontrolního oddělení ČAK věc uzavřela s tím, že stížnost se týká postupu kárně obviněného jako správce konkursní podstaty úpadce OSAN, o.p., a protože nejde o činnost advokáta, nepřísluší ČAK se stížností zabývat. Posléze ČAK změnila právní názor, což vyústilo v podání kárné žaloby K 97/00. Podle § 33 odst. 2 zákona o advokacii musí být kárná žaloba podána do šesti měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném proviněním dozvěděl. V konkrétním případě má kárný senát za to, že kárný žalobce se o jednání kárně obviněného, jež se později stalo předmětem žaloby, dozvěděl již 12.3.1999, kárnou žalobu však podal až 22.6.2000, tedy opožděně. Z tohoto důvodu kárnému senátu nezbylo, než kárné řízení ohledně skutku popsaného v žalobě K 97/00 podle § 11 odst. 1, písm. b) kárného řádu zastavit.

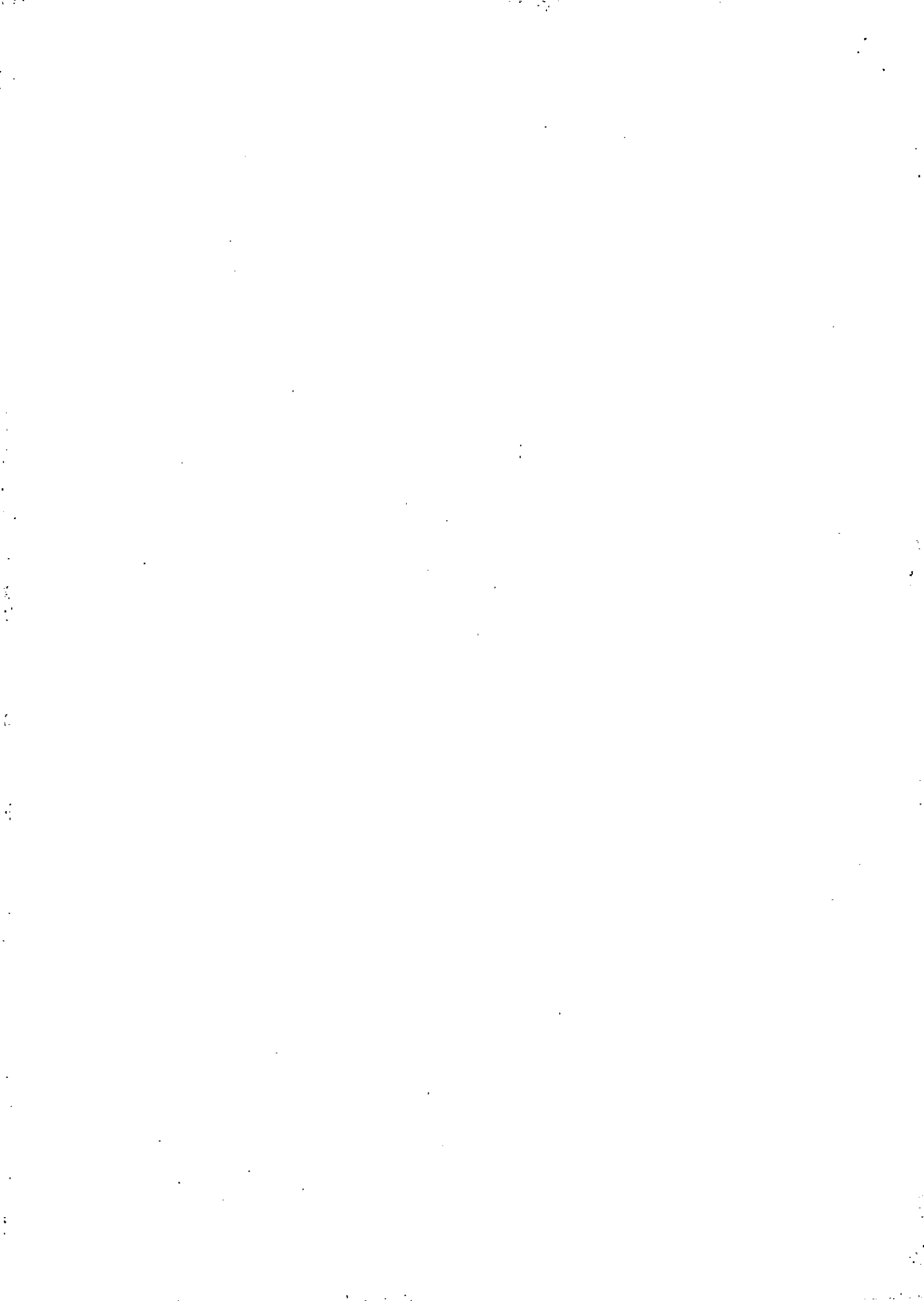
Protože byl kárně obviněný uznán vinným, byla mu současně uložena i povinnost k náhradě nákladů kárného řízení, které jsou usnesením představenstva ČAK stanoveny paušální částkou 3.000,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto kárnému rozhodnutí je možno podat odvolání do 15ti dnů od doručení jeho písemního vyhotovení k rukám předsedy Kárné komise ČAK.

V Brně 4.10.2005

JUDr. Ivan Dorovský
předseda kárného senátu

337 milionů pro ČSSD? To je moc

Sociální demokraté si nemohou vzít celý úvěr od Fio banky, banka by přesáhla regulatorní limity

VOJTĚCH WOLF
ONDŘEJ KOUTNÍK

PRAHA Sociální demokracie má problém s financováním 337milionového dluhu, který vznikl po prohraném sporu s advokátem Zdeňkem Altnerem. Podle zjištění LN totiž Fio banka ČSSD celý úvěr kvůli evropským regulatorním požadavkům ani půjčit nemůže.

Na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady platí, že výše úvěru banky vůči jednomu subjektu nemůže přesáhnout čtvrtinu použitelného kapitálu dané finanční instituce. „Právní úprava limitů expozic je poměrně podrobná a rozsáhlá. Obecně lze však konstatovat, že instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota přesahuje 25 procent jejího použitelného kapitálu,“ říká Marek Zeman, ředitel komunikace tuzemského regulátora České národní banky.

Použitelný kapitál v případě Fio banky podle výroční zprávy za loňský rok činí 1,09 miliardy korun. Jinými slovy Fio by v případě, že by vůči ČSSD neměla žádné pohledávky z minulosti, mohla poskytnout maximálně úvěr ve výši 272 milionů korun.

Podle mluvčího ČSSD Michala Kačířka je přitom Fio banka jedinou bankovní institucí, u které mají peníze zajištěné. Jakékoliv podrobnosti odmítá strana sdělit.

Podle úterního rozhodnutí Nejvyššího soudu sice sociální demokraté nemusí prozatím vyplatit Zdeňku Altnerovi 337 milionů korun ihned, nicméně samotnou povinnost zaplatit dluh soudci zatím nezpochybnili.

ČSSD: Úvěr máme zajištěn

„Způsob financování byl schválen vedením strany a je řádně zajištěn. Vztah Sociální demokracie k Fio bance je založen na čistě komerčním základě. Za úvěr ručí ČSSD svým majetkem,“ odpověděl LN neurčitě Kačířek. „Veškeré finanční operace, které jsou vedeny u společnosti Fio banka, jsou součástí výročních finančních zpráv ČSSD a jsou pravidelně kontrolovány nezávislým auditorem,“ dodal.

Sama banka není o nic sdílnější. „Z důvodu zachování bankovního tajemství se nevyjadřujeme k účtům či úvěrům našich klientů. Fio banka samozřejmě zná všechny limity, které regulují poskytování úvěrů a vždy postupuje v souladu s regulatorními pravidly i platnou legislativou,“ říká mluvčí banky Zdeněk Kovář.

Nicméně už tady nastává problém. Sociální demokracie si od Fio banky nepůjčuje poprvé. Například v roce 2010 jí tato banka poskytla 180 milionů korun na předvolební kampaň. Tento úvěr ale strana vypořádala v roce 2012 a nahradila ho novou smlouvou, která jí v podobě kontokorentu

Kauza Altner

● **Advokát Zdeňk Altner** pomohl v roce 2000 ČSSD vysoudit Lidový dům. Odměnu dostal, ale chtěl 18,5 milionu navíc.

● **Latos 21. března** městský soud v Praze částku Altnerovi přiznal, zbytek do 337 milionů je penále za zpoždění.

● **V úterý Nejvyšší soud** vyhověl námitkám ČSSD a odložil vykonatelnost pravomocného rozhodnutí do doby, než rozhodne o dovození, které strana podala.

umožnila čerpat až 220 milionů korun.

Podle zprávy o hospodaření ČSSD za rok 2015 přitom ještě v prosinci loňského roku strana dlužila Fio 46 milionů korun. Jinými slovy, když odečteme od maximální výše úvěru prosincový dluh ČSSD, nemohla by banka sociální demokracii půjčit více než cca 226 milionů korun (v závislosti na tom, jaká je aktuální výše jejich závazků vůči bance) aniž by porušila regulatorní nařízení. Porušení výše uvedeného nařízení by hypoteticky mohlo vést až ke ztrátě bankovní licence. Tu přitom banka získala teprve před šesti lety.

„Jednání jakékoli banky spočívající v tom, že se vystaví expozici přesahující limity stanovené v nařízení Evropského parlamen-

tu a Rady, představuje správní delikt ve smyslu zákona o bankách. Za to lze při zohlednění zákonných požadavků na ukládání sankcí uložit pokutu. Pro úplnost je potřeba dodat, že nedostatky v činnosti banky, které by mohly naplnit znaky správního deliktu, by v nejzávažnějším případě mohly vést až k odnětí licence,“ říká Zeman.

Věřitelů by muselo být více

Ostatně, právě to by vysvětlovalo, proč ČSSD Altnera ještě nevyplatila. Peníze totiž dostat nemůže. „Jediné, co mohu potvrdit, je, že ČSSD má celou částku přiknutou panu Altnerovi rozsudkem Městského soudu krytou úvěrem, který je tedy schválen,“ tvrdí přitom mluvčí právnicků ČSSD Jiří Chvojka.

Varianty, jak by ČSSD mohla peníze v celé výši získat, jsou v zásadě tři. První variantou je, že by banka zvýšila svůj základní kapitál přibližně o 260 milionů korun. To by však byla extrémně drahá a v současnosti neuskutečnitelná varianta. Druhým řešením pro ČSSD je získat syndikovaný úvěr od více bank.

Tiskový mluvčí strany Michal Kačířek na dotaz, zda má strana sjednaný syndikovaný úvěr, neodpověděl. Pouze uvedl, že z bankovních institucí ČSSD spolupracuje jen s Fio bankou.

Poslední variantou je pak získat úvěr i od nebankovní instituce.

Co se týká samotné kauzy, při-

pad Altner spadl na ČSSD v nejméně vhodné dobu, kdy finisovala příprava na spuštění volební kampaně. Hrozba splácení 337 milionů je zásadní komplikací pro rozpočet kampaně. Původně do ní chtěla strana investovat 100 milionů. Druhým problémem pro stranu v kauze Altner začala být skutečnost, že případ vnesl neklid mezi straníky. Ti vůbec netušili, že se na ně čeká takováto dlužná částka.

Zkušený pražský sociální demokrat Karel Šplíchal situaci označuje za kritickou a zlobí se na vedení strany, že členskou základnu dost neinformovala. „Členská základna se v drtivé většině domnívala, že problém je vyřešený. Částka, kterou máme platit, je vyloženě nebezpečná,“ řekl LN bývalý člen předsednictva Šplíchal.

Další otázkou, na kterou sociální demokraté musejí ve svých okresech a krajích odpovídat lidem, je, proč se vládní strana vyhýbá pravomocnému rozsudku a odmítá zaplatit. Na jižní Moravě se s tímto problémem setkává i místopředseda Senátu Zdeněk Škromach. „Funkcionáři by měli vysvětlit situaci a dodat nám argumenty, abychom uměli vysvětlit, proč strana postupuje tak, jak postupuje. Aby to nevyvolávalo dojem, že nechceme platit dluhy. Pokud mluvím s lidmi a vysvětluji jim, jak celá věc vznikla, nejsou sice nadšení, ale chápou to,“ uvedl pro LN Škromach.

Babiš: Miliard pro OKD je nesmysl

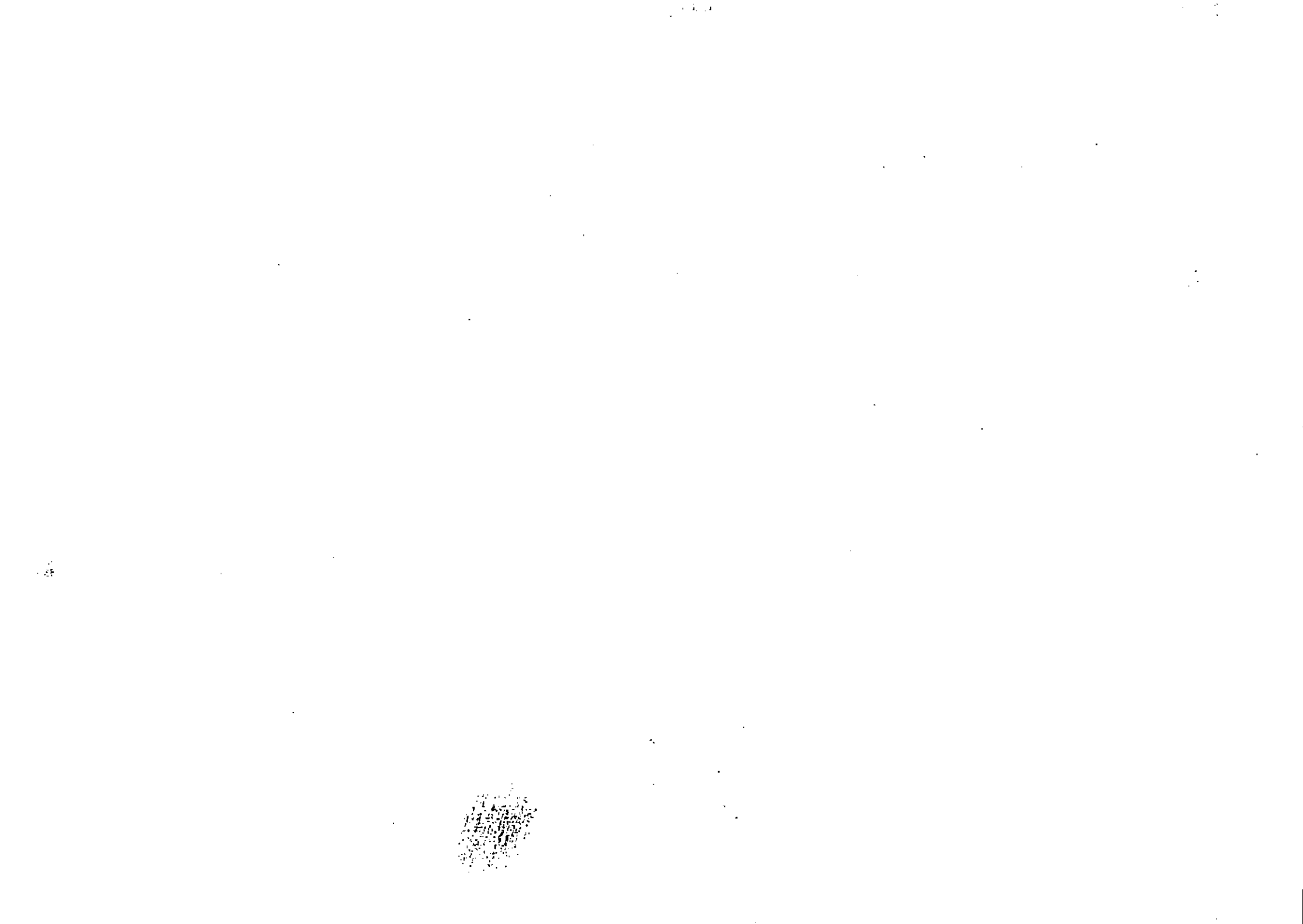
PRAHA Stát by měl firmě půjčit miliardu korun, pro ministr průmyslu a obce Jan Mládek (ČSSD). Té společnosti je od počátku k v úpadku. Ministr financí dříve Babiš (ANO) ale Mládkovi odmítl. „OKD mi půjčit nepotřebuje,“ reagoval Babiš.

OKD by podle něj v srpnu měla mít kladné cash flow, v červenci by proto neměl být problém s výplatami. OKD v úterý navštívil. „Žel tam výhled cash flow, podle něj říká, že koncern na má mít společnost 1221 milionů korun. „Požádáme, aby to dali na papíře a budeme lyzovat, jestli vůbec můžeme peníze půjčit a jestli o ně jdeme,“ uvedl.

V insolvenčním návrhu stavitelé firmy OKD uvedli, že společnost má dluhy přes 17 miliard korun a její tekutá bilance nedosahuje hodnoty ani jednoho miliardu. Podle firmy je OKD nejméně 650. Přibližně 160 a ohlásili pohledávky dohromady za více než 11 miliard korun.

Největší pohledávky o celkové hodnotě přes miliardu za více než deset miliard korun má společnost u soudu přihlásila londýnská Citibank, která je hlavním držitelem dluhopisů. Mládkovi OKD je společnost World Resources (NWR), kterou vlastní skupina Ad Group (AHG).

0,7 procenta měsíčně. Temporem růstu tak zpomalilo z 0,6 procenta v závěru loňského roku. **čtk** FOTO REU

ZPRÁVY / DOMÁCI

Lidový dům jsem ČSSD získal já, Altner mi ukradl životní úspěch, říká advokát Blanický

24. 5. 15:54

"Stále se opakuje, že Altner vyhrál sociální demokracii Lidový dům. To není pravda. To mě prostě uráží, irituje," říká v rozhovoru pro Aktuálně.cz advokát Pavel Blanický. Ten k tomu, že Lidový dům pro ČSSD získal on, má i doklad - děkovný dopis od tehdejšího předsedy Miloše Zemana, datovaný prosincem 1995.

Pavel Blanický | Foto: Jan Gazdík

Stále se mluví o tom, že ČSSD má zaplatit svému bývalému advokátovi Zdeňku Altnerovi více než tři sta milionů korun. Přitom se ví, že tím, kdo Lidový dům pro ČSSD vyhrál, jste byl vy. Jak vnímáte tu slávu vašeho "nástupce"?

Irituje mě to, protože mi ukradl životní úspěch a nápad. Občas se něco povede a v tomto případě se povedlo. To bylo něco, na co jsem profesně vyloženě hrdý. A teď se mluví jen o tom, že Altner vyhrál spor. Žádný spor nevyhrál. Altner nezastupoval v žádném sporu sociální

reklama

jobs.cz

Práce

Kurzy

[Interim Manager Automotive CZ/SK/DE](#)[ŘEDITEL LOGISTIKY](#)[MANAŽERKA KVALITY](#)[Vedoucí pobočky Call Centra Olomouc](#)[ŘEDITELKA POBOČKY Ostrava](#)[INŽENÝR KVALITY SENIOR - AUTOMOTIVE](#)[Další nabídky práce »](#)

Tip: MBA studium - kompletní přehled »

reklama

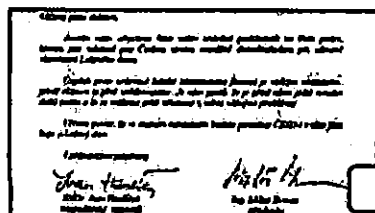
demokracii. Ten měl jenom do obchodního rejstříku zapsat nové orgány společnosti, které mezitím vymřely. To bylo v podstatě formální řízení.

Ale asi nebylo tak formální, když šlo od Městského soudu v Praze přes Vrchní a Nejvyšší až k Ústavnímu...

Ale bylo. Altner to naopak jen zbytečně zkomplikoval. Kdyby dělal vše, co měl, tak to k Ústavnímu soudu, podle mého názoru, vůbec nemuselo dojít a verdikt mohl být o několik let dřív.

Jak jste se vlastně ocitl v kauze Lidového domu?

Komunistická strana hned po revoluci předala Lidový dům sociální demokracii tzv. hospodářskou smlouvou. Jenže pak se rozdělila federace a ministerstvo financí, kde seděl Ivan Kočárník (*ODS - pozn. red.*), hned na počátku roku 1993 přišlo s tím, že ta smlouva je neplatná. Hledali tehdy nějakého právníka, který se nezkompromitoval s minulým režimem, a tak vybrali mě.

Děkovný dopis Miloše Zemana
Pavlu Blanickému

Foto: Aktuálně.cz

Takže ČSSD si vás najala na to, jestli je smlouva o předání Lidového domu od KSČM platná?

Ano. A zpočátku to vypadalo beznadějně, protože opravdu pochybnosti o platnosti byly.

Proč?

Ministerstvo financí zpochybnilo platnost smlouvy s ohledem na předchozí znázornění Lidového domu, ale také neplatnost podpisu smlouvy tehdejším předsedou ČSSD. Ta klasická cesta vypadala absolutně neprůchodně. Takže jsem se rozhodl to zkusit jinou cestou. A šel jsem do historie a zjistil jsem, že komunisté Lidový dům nikdy neznárodnili. Dokonce jsem v archivech našel doklad, kdy komunisté žádali, aby to nebylo znárodněno. Přisvojili si to, udělali z toho v roce 1948 muzeum V. I. Lenina a tím to považovali za

**ZCELA
NOVÝ
FORD
S-MAX**

**> Vyzkoušejte
Inteligentní
pohon všech kol
All-Wheel-Drive
na testovací jízdě**

Go Further

vyřízené.

A čím jste soud tedy přesvědčil, že Lidový dům ČSSD vrátil?

Přesvědčil jsem tím, že jsem rozebral znárodnovací proces tiskárenského a polygrafického průmyslu. A dál jsem analyzoval pozemkovou knihu a obchodní rejstřík a začalo se mi to vyjasňovat. A najednou se mi začal rýsovat obraz akciové společnosti Cíl, která Lidový dům stále vlastnila. Ta i přes všechny měnové reformy nebyla nikdy zrušena.

Ale akcie Cíle jste neměli.

Ale objevili jsme, kde jsou. Byly v roce 1945 dány do povinné úschovy. Tehdy byla měnová reforma a ty akcie zněly na jinou měnu, než platila. A zjistil jsem i to, že 3497 akcií bylo v úschově, dvě v Muzeu hlavního města Prahy a jedna paradoxně visela v kanceláři ministra financí, který proti nám bojoval. U soudu jsem vyhrál a tehdejší předseda Miloš Zeman mi dal v prosinci 1995 i děkovný dopis.

Když ten spor skončil, vypadalo to už strašně jednoduše. Stačilo jen zapsat nové statutární orgány do obchodního rejstříku a Cíl tak oživit. To byl úplně formální krok.

Advokát, co umí proplout. Životní příběh Zdeňka Altnera, který ruinuje ČSSD

Jako konkurzní správce připravil svěřený podnik nesmyslnými žalobami o 150 milionů korun. Poté se přesunul na Slovensko, které na něj vydalo zatykač.

ČÍST DÁLE

Jenže pak se to nějak zkomplikovalo...

Ano. ČSSD svolala valnou hromadu společnosti Cíl a nepředložila akcie. Městský soud v Praze tak odmítl zapsat nové orgány společnosti.

Jak je vůbec možné, že vlastník firmy svolá valnou hromadu, ale nepředloží akcie firmy a neprokáže tak své vlastnictví? To je úplně diletantství...

To já taky nechápu. Oni se měli buď domáhat umoření akcí, nebo deklarovat a mít potvrzení od ministerstva financí, že ty akcie někde leží a že jim je nikdo nevydá.

Kdyby vám řekli, ať ten zápis provedete, vy byste to udělal?

Samozřejmě. Mysleli si, že to bude jednoduché, a nebylo.

Proč vás tím zapsáním nepověřili? Nechtěli vás už zbytečně platit?

Prostě to považovali za hotovou, vyřízenou věc a tohle měla být jen formalita. Kdyby se to udělalo správně, tak nebyl žádný spor.

Jenže to zkazili, a tak najali Altnera, aby tu jejich chybu napravil. Proč ne vás, když jste na tom předtím pracoval?

ČSSD nejdříve chtěla, abych ji zastupoval já. Jenže do vedení přišel Ivo Svoboda (*místopředseda ČSSD pro financování, později odsouzený za tunelování továrny na kočárky Liberta – pozn. red.*) a prosadil svého kamaráda. Prostě přihrál Altnerovi, se kterým se znal z konkursu OSANu, kšeft.

Soud: Za roky průtahů mohl jen Altner. Ale nikdo ČSSD nebránil, aby mu zaplatila

Deník Aktuálně.cz získal verdikt, v němž soudkyně vysvětluje, proč má ČSSD zaplatit 337 milionů korun svému bývalému advokátovi Zdeňku Altnerovi.

ČÍST DÁLE

ČSSD i Altner tehdy tvrdili, že to nikdo jiný než Altner nechtěl dělat....

To je nesmysl. Bylo dost advokátů, kteří by to velmi rádi udělali. Každý advokát, když bude mít takto mediálně známou kauzu, tak ji vezme, i kdyby v ní neměl být úspěšný. Vejde ve známost, což je pro advokáta důležité. Navíc šlo o zápis do rejstříku. Ta kauza byla vyhraná...

Bavili jste se o tom potom někdy se Svobodou?

Jen jsme si psali, když mi ČSSD neplatila moji odměnu.

Tak mi Svoboda odpovídal, že nemají peníze.

Ale zaplatili...

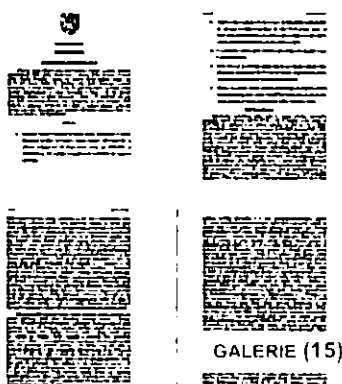
To ale nebyla zásluha Svobody, ale Špidly, když se v roce 2002 stal novým předsedou. A hlavně nového hospodářského tajemníka, kterým byl doktor Karel Kobes.

Takže to také bylo s velkým zpožděním...

No zhruba pět let.

Altner podal žalobu skoro hned, co mu odmítli zaplatit tu druhou část z domluvené odměny. Vy jste ji ani po pěti letech nepodal. Proč?

Nechtěl jsem. Žalovat klienta je pro advokáta neetická věc. Já jsem to nikdy nedělal, abych žaloval klienta. A také jsem spoléhal na to, že se sociální demokracie zachová korektně, až peníze mít bude. Oni potřebovali nejdříve uvolnit peníze z nájemného a já jsem věděl, že ty peníze zatím nemají.

Proč má ČSSD platit 337 milionů? Projděte si rozsudek a smlouvu s Altnerem

Vraťme se ještě k době, kdy do případu vstoupil Zdeněk Altner. Zajímá jste se o něj dál, nebo to pro vás skončilo?

Když jsem se dozvěděl, že to dávají dál Altnerovi, sešel jsem se s ním a nabízel mu nezištnou pomoc. Nic jsem nechtěl, protože to byl i můj zájem, aby byl úspěšný. Aby se to co nejdříve vyřešilo a já

dostal svoji odměnu. Nabídl jsem mu svou pomoc, ale nikdy se neozval. Přitom kdyby využil nabízenou pomoc, mohl to vyřešit velice rychle a žádný Ústavní soud se tím nemusel zabývat.

Proč?

Vrchní soud mu vytkl, že na valné hromadě nebyly přítomny akcie, Nejvyšší soud zase vytkl to, že neprokázal kontinuitu politické strany. To byly jediné dva problémy, které ten Altner řešil. Já je oba řešil pět let předtím, než on do toho vstoupil. A on místo toho, aby spravil nedostatky, které mu vytýkaly soudy, to hnal k Ústavnímu soudu. Namísto toho, aby podal řádný návrh, jak to dělají všichni obyčejní smrtelníci, dá ústavní stížnost. A díky tomu je teď slavný, že to řešil u Ústavního soudu. On to tam řešit nemusel, rejstříkové věci se u Ústavního soudu obvykle neřeší.

Počkejte, vždyť tam šel přes Nejvyšší soud, kde neuspěl s dovoláním. Jak jinak by mohl uspět, když u Nejvyššího soudu neuspěl?

On měl dát znovu normální, bezvadný návrh na zapsání. To se dělá běžně v rejstříkových věcech.

Tedy měl anulovat to předchozí řízení?

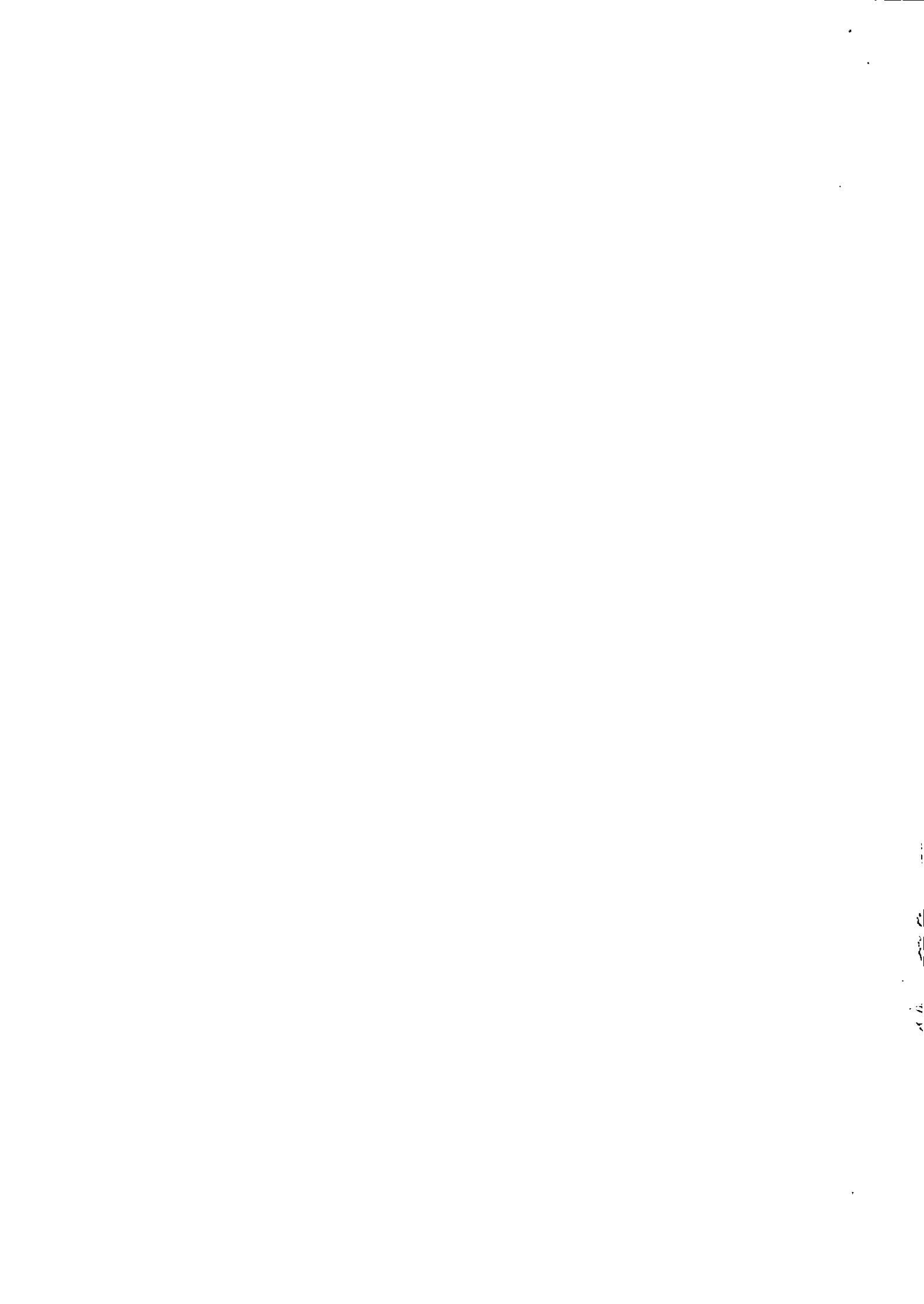
Samozřejmě. Udělal by se nový notářský zápis o konání valné hromady, udělalo by se vše znovu i s akciemi a průkazem kontinuity. Já mu s tím i zpočátku nabízel pomoc.

Jak se díváte na odměnu, kterou si Altner nárokuje?

Já tu odměnu Altnera považuji za naprosto nepřiměřenou, nemravnou. Ať už tu základní částku, tak ty úroky. Naprosto neodpovídá složitosti a rozsahu jeho práce. Navíc žádný slušný advokát si nesjednává s klientem smluvní pokutu.

Ale ČSSD ji podepsala...

Protože ji připravil pan Svoboda a měl k tomu jistě svoje důvody. Tady se navíc zapomíná na to, že za ten rejstřík už dostal 50 milionů. Těch dalších 18 milionů plus to obří penále je za "zajištění využití nemovitosti", což je úplný nesmysl, protože šlo o formální záležitost. Jen podíl z nájmu, který se skládal do úschovy. Za ten nájem se Altner vůbec nezasloužil. Já jsem dostal relativně dobře zapláceno, ale byl to naprostý zlomek toho, co dostal

Altner. A ještě třetinu té domluvené odměny se mnou usmlouvali.

Když mluvíte o těch padesáti milionech, Altner dostal jen třetinu, protože se s ním o ni soudí dva jeho tehdejší spolupracovníci Václav Halbich a Zdeněk Hájek, kteří tvrdí, že se na tom podíleli. A kvůli těm sporům jsou dvě třetiny sumy v soudní úschově...

Samozřejmě že mají nárok i doktor Hájek, respektive jeho dědicové, i doktor Halbich. Protože mají smlouvu, že za tu pomoc dostanou každý jednu třetinu odměny.

A jak to bylo fakticky? Zastupoval to Altner, nebo to dal subdodávkou jim?

Já u toho nebyl, ale podle té smlouvy to vypadá, že to bylo stejným dílem. Odborníci tvrdí, že to dělali Halbich a Hájek, Altner na to neměl zkušenosti.

Vy sám nyní stále pomáháte a radíte ČSSD. Jiný by asi na vašem místě zahořkl...

Já to beru jako určitý způsob mé rehabilitace, abych se připomněl, že jsem spor o Lidový dům vyhrál. Vždyť všichni známí z právního prostředí mi poslední dva měsíce volají a diví se, že se všude píše, že Altner vyhrál Lidový dům. A říkají: nenech si to líbit, ty jsi to vyhrál... A taky mě urazila ta nehorázná odměna za něco, co jsem de facto udělal já. Altner pouze zastupoval ve formálním rejstříkovém řízení, které jenom zkomplikoval.

V čem konkrétně nyní sociální demokracii radíte?

Konzultuji se mnou. Ale dohodli jsme se, že detaily nebudeme uvádět.

